

தென் இந்தியா
பகுதி
Vol II

T. D. R. C. 657

R. R. No. 22

1949-1

Y73 CP 115
NO 4
1997

22/1909/I

செங்குத்தி

செலவாக்கி

திருட்டு.

773 CP 31.5
No 9

செங்குந்தர் குலவினக்கந்திரட்டு.

3

பழனித்தலப்புராணம்.

பாலொளிவெண்ணிற்பினர் செம்பலர்வொளிச்
சுடையினர் பார்வதிதன்பாலர்
சூலொளிவரட்பலகையர் சூர்முதழக்தர்
வேற்றினவார் அனைவர் தூய
வாலொளியகரெய்தார் வீரவாகுமுதல
மணியிறஞ்ஞம்
போலொளிரொன்பதின் மறையும் விரைமலர்
தூயத்
தூழ்ப்பனிக்து போந்துவாமால்.

செங்குந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

தாரணிமதிக்கவே மூப்பத்திரண்டதஞ்சகலவுரிஞர்
தழைக்கர்
சங்கரணனந்து நருமிருகாழிநெற்கொண்டதவிரா
மலை வளர்த்த
சீரணி பபோதரி கவுமாரி மகமாயி தேளி பாதந்
செம்பிற்
செம்மைமுடனேவந்து பூமிதனையாளுமோர் செங்
குந்தரைப்புராக்க
காரணையதிருமேனியாயர் விநோ தனக்கஞ்சாசன
கூடலுந்
கரிமுகக்கணபதியுமுருக நற்றிவேனுங்கன்னமா
ரோ ரெழுவுநம்
மூரல்கிரிசெயல் செவ்வாய்க்கலைமடந்நையும்முன
நிபாலமங்கையுந்

செங்குந்தர் குலவிளக்கத்தொட்டு.

மோதமலர் குழந்தையகாட்கேரில் முயப்பத்துமக்
கோடிதேவாசுருமே.

இத்திரர் முதற்றேவர் யாவருங்கய்க்கையிலுள்ளவன்
முன்னினருர் விகசிந்தும் பாடலிளநைவ
மொழித்திடும் மீசனருளியிசங்கித், — தந்திற் தத
ற்கண்ணினழலெழுப்பு குசுடர் தசோக்கன்கு பார்
வதியுளர், தனிசுஞ்சிகோடவன் பார்சகிளம்பி
ணைகள் தாக்கவமணிகள் சிதறப்படைத்தொடும்பு
தையர் கொளப்பின் மரபிழை பரமணைக்கண்ட
வடனே, பரிவுகொடுதொழைய சீரவாருகிலுட
ன் பரிபாசுவந்து தோன்றித், — செத்திருணங்க
வேவாத வட்சமலீர் செங்கிலையாடி யருளே, சே
வலங்கொடியாளர் மேகிந்தையுளர் செங்கிலை
யாடியருளே.

கத்தப்புராணம்.

அந்தமில் விளையாட்டுள்ளவன் முகக்கடவுடன்னைத்
தந்தியிமெலையன் தோன்றையத்தலைவராக
முத்தியலிற் சேர் மொயம்பன் முத்தியலிலக்கத்
தொன்பா
கூற்றின் கணத்திடுரை நங்கையாறுதிப்பர்செ
ய்தான்.

செங்குந்தர் குலவிளக்கத்தொட்டு.

தேவகாண்டம்

முருகர் திருவாணையென முனமிசைத்த
மொழிதவறுதியற்றிவெமென்று வேர்தின்
மருவுகிலைசிலம்பின் வந்தவரையல்லாள் -
மாதிலத்தின் வருமிலக்கத் தவவரகோக்கிப்
புரைமருவுகருமாறிப் பூயம்பினென்னப்
பொலிந்தவரிளயிர மா னவர்க்குக்
வரைபிளந்தனையகீவள் வாயின்மீது
வந்துதடரா தொருவினையம் வகுப்பதானர்.

செங்குந்தர்மலை.

சலம்பெற்றசெஞ்சடையார் கயிலாகர் தமதுகெற்றி
நலம்பெற்றமூலிருகட் பொறிக்கஞ்சியநாயகிபன்
புலம்பிப்பெயர்ந்தவநாளாவன் பாத்திற் பூட்டிய
பொற்
சிலம்பிற் பிறந்தவர் கைக்கோளராகிய செங்குந்த
ரே.

திருக்கைவீழ்க்கம்.

திருமான்முய்யப பல தேவாஷன் ரூர
ஹருமாறிக்கைவேவரையற்றே—பெருமாரிப்
பேய்யலென வொலமிடப் பெம்மாளிங்கிதுதற்
செய்ய விழியாருத்திறந்தருளி—வெய்ய
வனற்பொறியாலாறு னனனைத்தரவக்
கூனற் பொறிக்கஞ்சுற்றெழுந்தகெளரி—புனைச்
சிலம்பி

நென்பான் மணிசித்த வொன்பாணமையுருக்க
ளன்பாயவற்றாடவதரித்தே—பின்பாயவ்
வண்ணவருள் பெறலுமவ்வவர் பானந்திகன்ப்
புண்ணவர் குலாகவுமைபார்த் துறுக்கி—நண்ணு
றுகுல

தோற்றுவகை சபிக்கத்தோ மினவசத்திகளு
மேற்றாராய் வேர்ப்பவதிலேயிலக்க—தாற்றலோடு
பொன்னுடையும் வாஞ்முறப் போந்தமலர்ப்போ
ற்றியவன்

மன்னுடையதொண்டி லவங்கமினா— துன்னு
றுகுல

பன்னுமாற்றாராய் பன்னாடாங்கனாற்பரைத
லின்னாருள் பெறலு மியேக்தனித்தது.

மரபுவிளக்கச்சூறுவளி.

12. வேதமொருநாள்கும் வியத்தேத் தும்வெள்ளிமலை
மாதுமைபாள் பங்கன்மகிழ்ந்தளித்த—பேரதமிரு
கந்தவோட்கெம்பியராக்கன்னியுமம் காத்திலம்
பின்

சந்தமணிமாதர் தரத்தையில்—விந்தைபொடி
வந்தகவு விரம்ரபாச் செங்குத்தரென்றே
எந்தவுலகுமினிதுணர்.

செங்குந்தர் மான்மியம்.

13. னைவபதச் சிலம்பிலுந் மணிவல்லித்
தெரிவையோ டொன்பதுமடவார்

சிவபிரான்றன்னை கோக்கினர்க்ப்பஞ் செந்து
கம்வீரவாகுடனை
கவவயவரை ஈனநெடுத்தரன்னோர்
கல்லுருத் தாயுதம் பெற்றே
உலமையில் குகனற்றுணைவராய்ச்சூர
னெடுகினை வென்றுலகவித்தார்.

செங்குந்தர் உமையவளால் கைவேலைபெற்
றனரென்பதற்கு ஈட்டிஎழுபது.

14. சலம்பிரியாத சூட்டுச்சாவற்கேதனமெஞ்ஞான்
றும்
வலம்பிரியாத செவ்வேட்குறுதுணையாகமன்
லூட்
குலம் பெறவந்தாரென்றக்கொடியுமைதந்த
வீட்டி
நலம் பெறுமித்தக்குந்தர்ப்பரிசு போனாட்டிலுண்
டோ.

15. பிறந்தவொன்பதின்மர்குந்தப் பெருமை யாம்
பேசமாட்டோம்
பறந்தனகமுகும்பாறும் பயிரனிகாளியஞ்ச
மறந்தகுமவுணராட்ட மடக்கினமகிழ்ச்சியால்
வாய்
திறந்தனவலகையீட்டஞ் செய்யவாய்ச்சிறுவ
ரோடே

16. தேவொர்வலமாய்வந்து தெரிசிப்பார் சென்னி

மீது

குறிவார்வலரே தூவித் தொழுகைகூப்பிநீற்பார்
பாடுவார்காவென்றம்மைப் பரிமீனாந்நமாக

வாடுவார் குசன்கைச்செவ்வேறகநுந்துளைக் கு
தமென்றே

17. தவந்தளிச் செய்வதென்றலைச் சிங்காதன
முவந்து பாவாடையிட்டோடுஞ்சேரிமே
னவந்தளிற் பாடியநங்கவித்திரஞ்
சிவந்திடச் செய்தது திருச்செங்குந்தமே.

18. வீணுக்கேருதவாய்மை வினம்பிடாவெற்றியான
ரானுக்கேரூயப்பிறந்தோரடுபென்பதாகை ம

நானுக்கேருதசாப நாட்டியேயிற்றுத்தமாதன்
மானுக்கேருதமாற்றாரடைந்திடமருவங்குந்தம்

19. வட்டமாரவையுழை வந்தமேலவ
ரிட்டபாவாடை கண்டிசைபெருதுமண்
முட்டவந்துநிர் பெறி இமொய்த்துள்ளமெனக்
கட்டுளகுந்தச்சீர்கழறியேத்திசூர்.

குமாரதந்திரஆகமம்.

20. வீரவர்குறவீரமார்த்தாண்ட
வீரகேசரி தூர்தாரவீரரூ
கௌரிகேய வீரஉத்தண்டகிலா

• வீரபத்மோ வீரதெண்டோ

இத்தியேவம் பூஜயேக்கரமாத்.

தாருகாகூரன், பாநுகோபன், சிங்கமுகாகூ
ரன், குரபதுமாகூரன் முதலியவர்களை
இக்குந்தம் ஸெயித்ததெனக்கூறியது.

சுட்டி எழுபது.

21. வனமுதுவாசமாவைகல்விட்டியா
சனமுறவினாவிடத்தளிரைவகுந்தமு
மினனாபங்கய முவர்க்கெய்தவே
செழுமுதுதாண்ட செறி செங்குந்தமே.

22. பூட்டியதேரொடும் பொலிந்தபாதுவை
யீட்டிய தொட்டினிற்றுக்குமைந்தனை
முட்டியசமரிடை முடித்துமாசுறத்
தீட்டிய வீரகைச்சிறந்தகுந்தமே.

23. பங்கமினி முகப்பிறைக்களை
வங்கவேறுறியோர் வாகைமாலையே
யெங்கன் வேற்படை தளக்கென்றுசூட்டியொண்
செங்கடம்பணிபுமாஸ் செய்யகுந்தமே.

24. வளப்புறுமிளவிலும் வரச்செவ்வேற்குக்
கனப்பகலாநினிற் கலாபமெற்பே
யினப்புதும் சேவலங்கொடிதந் கேற்றிவெஞ்
சினப்புலிக்கொடிதரச் செறிசெங்குந்தமே.

25. குழையினைக்கடவுளர் கூறக்கேட்டவர்
துறைநினை நிறுவியேசுர் தடிந்து நான்
மறைநினைவழுவறவளர்த்துத் தேவர்தஞ்
சிறையினை மீட்டதுதிருச்செங்குந்தமே.

செங்குந்தர்களுக்கு நாமகரணம்.

26. இத்திரையன் மாற்றேவர்பாவர்க்குமுதன்மை
வந்தபான்மைபிறம் குலமழப்படையத்தருக்கு
முத்திய நாமந்தரீனுமுதலியராகையாற் செங்
குந்தர் சத்தநிக்குமப்பேர்முதலியரென்றுகூறும்.

மறைஞான ஆழத்திவ்வாசாரியர் செங்குந்தர்
தர்குலம் "சிவநாமரீனுஜர்குலம்" ஆன
தால் மற்றஎல்லாவற்றினும் சிறந்
தகுலம் எனவும் அவர்கரத்தாற்
பரிசுத்த ஆழ்தேவாமுதத்தி
னுஞ் சிறத்த சிவப்பிரபாத
மாருமேனவும் கூறினரே
ன்பதற்கு மதுரைப்
புராணம்.

27. உலத்தினிப்புட்பராகமொளியினிற்கதிராமெந்து
புலத்தினிற் சருங்கண்வாவி பூவினிற்கமலஞ்
சொல்லுங்
குலத்தினில் வீரக்குத்தம் குன்றினின் மேருக்கு
ன்றி

தலத்தினில் மதுரைமேலாம் தரமெனந்தகமைத்
தம்மா.

28. கோக்களை மின்னனாரைத்தவந்தரைக் குலத்தில்
வேத
மாக்களைச்சிசுவைக்கொன்னுன் செய்தன் நிமறந்
தானுசா
னாக்கமதழித்தான் பாவமனைந்துஞ் செங்குந்தர்
விதி
தேக்கிடப்பிச்சை வாங்குந்தன் நித்திரீமன்தே.

விநாயகக்கடவுளின் சகோதரருக்கு சகோத
ரர் என்பதற்கு கந்தப்புராணம்.

29. போவாகுலவபுலையலவிளவல் போருளாற்
சூரவாகுலம், வானவர் பெருவகை தொலைப்பா
னோவாகுலஞ்செய்மணிப்பாவை தன்னிடத்தில்
வீரவாகு வந்துதித்தன னுலகெலாம் விவப்ப.

முககுந்தன் சஷ்டி விரத மகத்துவம்
பட்டி எழுபது.

30. முந்தை கோன்பினுன் முருக வெண்முக
குந்தனுக்கொண்பான் குமரரைத்தர
வந்த வீரர்வ வகிலம் வென்றிசை
தந்தகுந்தரித் தருசெங்குந்தமே.

ஸ்ரீ கந்தவிரத விலாசம்.

31. இத்தவனுசெய்வி ராகிவிறைவனு முருக நாதன்

- மெய்த்திறல் னுணர்வாரன் வீரரைத்தருவன்தே.
சத்தியந்தவரா தேகசக்கிரபதியென்னுஞ்
சித்தபெற்றுலகமாண்டு சிவபத சிழுவாழ்வார்
32. ஓர்மதியிலாத முகவுரிதளிலங்காண்டவருள்
பார்மதிக்கு மாணிடனுய்ப்பண்ணுந் தவசக்கிலை
யோ.
- சீர்மதினுடாமருடன் செங்கண்ணற்றேசிகளே.
தேர்மரத்திள் மீதேறிச்சிவயோகஞ்செய்வேனே.
33. தேவகுஞ்சரியெனன்னைத்தேன் புளவள்ளியென்
னும்
பாவையரிருவரோடும் பச்சைமாமயினிமீது
காவலன்றவத்தைக்கண்டுகருதயதளிக்கவல்ல
பாவிக வந்தான் வந்தான் ஏபந்தமிழ்நாட்டின
ன்றே
34. தென்பெருங்கருவூராளும் தின்கரன் குலத்தில்
வந்த
அன்பனே நீதான் தருந்தவஞ் செய்வதென்னே
என்பலன்கருதிவந்தா யிசத்திலுன் றவமகிழ்
தேம்
என்பலன்றருவோமஞ்சே னம்முன முறைசெய்
வாயே.
35. உருவமாயருவமாயி யொளிர் சிவக்குமுந்தாபோ
ந்தி

- சாவணபவனேபோற்றி ஷண்முகத்தவனேபோ
ந்தி
- யிருசிலமுழுதுகூனே ஏகசக்கிரசனாகத்
தருக நின்னருகிற ருபூர்தம்பிரபரவருமின்றே.
36. மாக நாடாசமோங்க மண் ணுலகெல்லாமுன்னால்
வேகமாய்ச்சொங்கோலோங்க வீரரைத்தந்தோம்
தந்தோம்
ஆகமந்தவறிலாமல் அருந்தவம் பரிந்தமன்னு
வானக நன்மாலைபூண்டு வாழுமீவாழ்த்தானே.
37. மொய்யுமின்ன முதலா சிந்தென்மொழிதவறாமல்
காக்குந்
தம்பிரபரவருங்கேழிர் சஷ்டிமாநிரதம் பூண்ட
அன்பனுக்களித்து கிடீட்டோதலாஸீங்களன்
னேன்
பின்செல்லவேண்டுமொன்றும் பேசொனாதேரு
வீரே
- [தரு. இராகம்-கண்டா. தாளம்-ரூபகம்.]
- பல்லவி.
33. அண்ணையெங்கள் ஆறுமா முக ரூசம்மாரனே
அதபல்லவி.
கண்ணோ கண்ணின் மணியாகிய

கத்தனே கருணாகர சித்தனே (அன்.)

சரணங்கள்.

1. ஓராயிரத்தெட்டதாசிப வண்டமுமாண்டிடுஞ்
ஞாநோடமராமிய சேவகம்
குட்சமாளிடன் பாற்செய்யலாகுமோ. (அன்.)

2. முருகாமுதலாகியெங்கு கிறைந்தருள்முர்த்தியே
ஒருகாலமுனைப்பிரியாதவர்
உலகமாணிடராகக் கலகமோ. (அன்.)

3. நாவாணியெய்த நாளினும் வந்தனையேசொலும்
தேவதேகம் பிறிந்து மயங்கிடுஞ்
சென்னமாணிடராக மனனமோ (அன்.)

39. விடுத்தருஞ்சொல்லை மாற்றி விளம்புநல்தகுநி
யாமோ
தடுத்தெருரைக்குநன்மை கடித்திரயர்க்குறித்
தாஞ்சாபம்

கொடுத்தன நீங்கொல்லாங்குலவையமனிதராய்
முன்
னெடுத்தவித்தேவதேகமேகிடக்கடவதின்றே.

கந்தப்புராணம்.

40. முழுதருட்புரிதருங்கடவுள் சொல்லினவியே
முடிவதில்லாக்

செழுமதித்தண்குடைச்சூர் குலத்தனையடுத்திரவி
னோக்கள்

பழிப்படபானுவின் வழிவருஞ்சிருமகன் பாங்க
ராசி
விழிதொழிப்புரிசிலோமென மறுத்துரைசெய்தா
ர்யாரும்வீரர்

41. ஞானநாயகனவர் மொழிதனைத்தேர்ந்து நம்முரை
மறுத்தீர்
ரானதேர்ப்பான்மையானினிர் மாணுடவராயவனி
மன்னன்
சேனையாகிப்புறம் போற்றியே பற்பகற்சேர்நிர்
பின்னர்
வானுனொர்புகழுவே நோற்று நம்பக்கலில்வருநீ
ரென்றான்.

ஸ்ரீ கந்தவிரதவிలాசம்.

42. முன்னவனே யெங்களுக்கு மோகமயலாமனித
ன்னதனுத்தத்துவிட்டார் சிறியோக்களறியாமல்
என்னபிழை செய்தோமோவெதுமறியோங்குத
னே
யின்னமிந்ததேவதனுவென்றருள்வீரேங்கோனே

43. ஷுந்தநாள் சூரபத்மவசுதனைக்கொன்றுகாகம்

வந்துதெய்வானை தன்னைமணஞ்செயும் போதக்

கூட்ட

முந்தரம்பயர்க்கும்மைமோகமே கொண்டா

ரின்னோர்

சுந்தாரிங்கள் கண்டத்தொடர் பித்தெம்மினவனிரே

44. மனுமுதற்குலத்தில் வந்த மகிபனே சொல்லக்

கேளாய்

உலகு நன்முதற்கினோடு முகந்தனக்குந்தராமம்

புனைதரமுக்கருக்கேசப்புரவலனெனும் பெர்பெற்

று

மனதுசத்தோடமாக வாழீர் வாழிதானே.

செங்குந்தர் மன்னர்குல நிபங்க.

இம்மரபினர் சிவகுமாரர்களாய் அவனார் கைக்
கொன்றெனப்பெயர் பெற்றனரென்பதையும், பின்வரு
மாடிக்விபால் "அயில்" அல்லது "சட்டி" என்னுங்கூந்த
ப்படை பெற்றுச் செங்குந்தரென ஒரேதுப்பெயரும
டைந்தனரென்பதையும், அக்கால் தேவகாத்திரியராக
கலிஞ்சத்தனிவர்கள் பின்னர் தங்கன்பிராதிருவினாஞ்ஞை
யால் மானவகாத்திரியராகிய மனுகுலத்தவரோடுங்கல
ந்து அம்மனுகுலத்தவகாத்திருத்தேவமாதர்களை ம
ணந்து பலபுத்திரப்பேரடைந்து அம்மனுகுலச் சம்ப
ந்தர்களாயிருத்தன ரென்பதையும், அப்புத்திரவருக்க
த்தினரே எனது காணுத்தனியே யோ யார் சிவபரம

பரையராய்ப் பிரம பரம்பரையான அந்தணராதிய
முதன் மூவருணத்தினரது வைதிகஞ்செய்த நொழி
லென்று ஆதிசைவவந்தணரைப் போன்று ஆதிசைவ
கத்தரியர்களாயிருக்கின்றனரென்பதையும்,

45. உத்திரமுதித் திறல்விராரியனைமே லம்மைபுட

ணைநர்களுதன்

பதமலர்கள் பணித்தெழுநூ மவர்க்கருவெ யார்ப்புட

தியைப் பரிவானோக்தி

மதியும்குறிநலுமெழின் மாளமுங்கை யெனப்

பெறுகும்மைத்தரினோர்

புதியரலர் கந்திதலிக் கணந்நவரென் றுன்கருதி

ப்பொருளாய் கின்றான்.

46. தேவியதுகேட்டு லைந்தர்க்கயிருளவவர்க் கெல்

லாஞ் சிவன் வெவ்வேறு

நாயில்குடர் வாளுதவி விபர்ப்பில் வருமோரிலக்

கத்தையரோழி

கீவீர்களுமொன்றி தங்குட்கிறைவனாகிய சேவை

நீங்கலின்றி

"யேவலவன் பணித்தன செய்தொழுதுதிருன்ற

னவரு மிசைந்து தாழ்ந்தார்.

47. ஆனகாலையிலாறு முகமுடையமலன்

கோனவன் நனக்கருளுவான் மருசைமேல் கொ

ண்டி

தானைவிரனு மென்மருமிலக்கருஞ்சார

வானுளோர்களுக்கணங்களுகு சூழவுறலத்தின்

48. வந்து தொன்றலுமன்னவர் மன்னவன் மகிழ்து
கந்தலேளடி பணிந்தான் கைதொழுதப்பாவ
வந்தமில் பகல் விரதங்கனாற்றினையதனா
லெந்தநல்வரம் வேண்டினையது புகலென்றான்.

49. என்றகாலின் முசமுதமுடையவனெந்தாப்
நன்றுபாரெலாமெனது செங்கோலிடை கடப்பா
வென்றிமொய்மினனாநியாம் வீரரைபெல்லா
மொன்று கேண்மையிறுனைவராத்தருதியென்
றுரைத்தான்.

50. மன்னனிவ்வகை வேண்டுமோள்வினவுறாவன்ன
லன்னவாறுனத் துதவுவமென்றான் புரிந்து
மின்னல் வாட்படை வீரமொய்மபன் முதல் விள
ம்புத்
துன்னுதானையத்தலைவரை கோக்கியே சொல்வா
ன்.

51. கோற்றல் கூடியமுதமுதனும் மினுமெம்பா
லேற்றமேதகுமன் பினுனெழுதற்புளியும்
போற்றவைகுரானீவீர்களாங்கவன் புடையே
யாற்றல் சான்றிதி துனைவராயிருத்திரென்றை
ந்தான்.

52. ஐயன்வாய் மொழியினால் வீரமொய்ம் புடையவ
னாநியானோர், துய்யமானிடவராயத்தொல்லை நா
ளுடையதோர் சுதனமேற்று, மெய்பெலாம் விரா

வுறப்பதை பதைத்தேங்கியே விழுமமிக்குப்,
பொய்யரோம் பிழைபொறுத்தருடியாலென்று
பொன்னடிபணிந்தார்.

53. கமலமார் செய்ய சேவடியின் மேற்றூழ்ந் துளை
தொழுதுபோற்றிக், குமாவேன்விடைநனைப்பெற்
துமானவரொளங் கொற்றமன்னன், நமர்களா
யொழுகினர் நேயியம் படையுடைத்தருமழர்த்தி
யமரர் கோனிளவலாயாங்கவன் பின்செலுமமை
தியேபோல்.

54. இன்னனமவிராழுதறுமெம்மிதையுலகினை
யை கோக்கா
கின்றனும் பெயரின் மற்றிவருளும் வேற்பெயர்
கிருவியாண்டுஞ்
சொன்னயம் பெற்றுகருந்தவேந்தாகெனச் சொற்
நிகற்று
யெனை நின்றான் மறைதன்னினும் பன்னொணையல்
பினின்றான்.

55. ஆபதோர் காலையின் முசமுதத்திறையவளுடல்
வேற்றை
நாயகன் பொற்பதம் வந்தியர்கிற்ப நல்லருள் புரி

பாயபொன்கடர் மணித்தோசையம் புரவியும்

படைகளாகு

மாயிரும் பூதருந்தா லுமங்கிலைதனின் மறைதலுந்
முடி

56. மறைந்தனன் குமரனேகமன்னவன் மகிழ்ச்சிகெ

ன

செறந்திகெருளுரென்றுந்திருக்கராசின் மேவி
யறந்தருமரூடன்தியன்பில் புரிவித்தாங்கே
கிழைந்திடு விர்தம்மை நிலைபெறவிருத்தினுனே

57. ஆயவர் தங்கட்கெல்லாமரும் பெறலாக்கமுள்ள

தேயமுங்கரிதேர் வாசெத்தியுள்கரும் வரிசைமுந்
றுந்

நூயபல் சனங்கனாகுந்தொருதியுமுதனித்தண்ட
நாயகமுதல்வராக் கில்கினன் னூலமன்னன்.

58. அன்னதோர் காலந்தன்னிலரம் பையரவரியாளு

மன்னவர் தம்பாற்றோன்றி வளந்தலும் னனை
மொயம்பின்

முன்னவன் முதலேர்க்கெல்லாமுகுந்த வேநீ
தனந்தக்

கன்னியர் தம்மைக்கட்குடிமனமிபற்று வித்தா

ன்

59. அந்தமில் வன்மைசான்றவாடலம்புயத் தோன்பு

டப

கந்தியென்றுரைபெற்றுள்ள கன்னிகைதன்னை
டிவட்டுச்

சிர்தையின் மகிழ்வாற் சேர்ந்து சித்திரவல்லியெ
ன்னும்

பைந்தொடிதன்னையன் பாற்பயந்தனன் பதுமீ
மின்போல்.

60. அத்தகுபொழுதிற்றினையனகனே சனகனென்

னும்

புத்திரர் தம்மை நல்கிப்புலனியாண்முககுந்தந்
ஞ்சு

சித்திரவல்லியென்னுஞ்சீர் கெழுபுதல்விதன்னை
மெய்த்தருவதுவைரோஸ்விதிமுறைவழாமலிந்தா

ன்.

61. ஏனையவீரர் தாமுரியல் புழிவழாமல் வேட்ட

தேனீவர் குழலாரோடுஞ்சிறந்தனில் வாழ்க்கை
போற்றிப்

பானலங்குதலைச் செவ்வாய்ப்பாலரை நீலவேற்
கண்

மானையாரைநல்கிமனுகுலத் தோன்றியுற்றார்.

62. வாரப்பா இன்னமொருவரிசைகேளு
வண்மையாம் வீரர்குலம் விளம்பக்கேண்மோ
தாரப்பா வீரமார்த்தாண்டரென்போர்
தண்மையுருந்தேவகூத்திரயாகி
கூரப்பா இவர் செயலும் யாதோவெனில் [ம்
குவலையத்திற் கொண்டிடு நற்பகையயெல்லா
காரப்பா கருவறுத்து அடங்காவீரர்
கருணையாமிவர் குலஞ் செங்குந்தந்தானே.
63. மறைவானந்தீசர் மாபெருமன்றால்
மார்க்கமுடன் செங்குந்தகோத்திரமாகுடி
நறைவான நவகன்னிகன் தானாகும்
நல்மான வீரவாகு தேவனென்று
நறையினிலே தேவகூத்திரபென்று
நருவாகவம்மிசத்தன் பேரும்பெற்று
உறைவான முகமுகமும் வளவனக்கு
உண்மையாம் துணைவென்றே தோன்றலாச்
64. சாதியாமின்னமொரு மார்க்கங்கேளு
சாங்கமுடயான்றைப்பேன் மைத்தாபாரு
ஆதியாம் வீரகேசரியாதேவர்
அன்பானபரிதிசுல ஐதியாகும்
நீதியாம் சேனைக்குத்தலைவரென்று
கீழ்களங்கமாகவல்லோ தூல்கடோரும்

- பாதியாம் சடையணிந்ததம்பிரானும்
பகர்ந்துவைத்த தூல்தனிலே காணலாமே.
65. பாவினிலே புகிப்பாணியினன்கேளு
பாங்குடனே நல்வீரர் ஐதிரேதம்
வாலிலிலே வரத்தினுலுத்தித்தித்து
வள்ளலே பூமிதனிக்குந்தசித்து
காவிலிலே கொண்டதொருகூத்திரபஜாதி
கருவான ஐதியென்கே செபெயராகும்
நாகிலிலே சொல்வதற்குயாராலாகும்
நலமாகத்தலைவரென்றே நாட்டலாமே.
66. நளராஜ பூபதிகாண்ட நளவீரர்
தண்மையுருப்பெயியில் வல்லோராகி
உளராமலம்பாளிந்துணையாலெத்தன் [ன்
ஊழ்வலியால் காக்கியின்றன் உண்மைகண்டே
67. தெருண்டோருள்ளக் குருமணியாய்த்திகழும்
குமரன் வரத்தாலும்
சரண்டாவினையோன்றருமணியே பென்ன
சட்டிகிரதமெனும்
மரண்டான் கொண்டதினமணியின் குலப்பெண்
கொண்டமுறைபாலு
மிரண்டாவருணத்தவராகியிருந்தார் வீரர்
இருகிலத்தே.

63. அன்னையால் தந்தருந்த மங்கைகொண்டிலகபிந்த
மன்னனுக்காகியும்மால் வழங்கு வெம்புலிபந்தர்
தன்னையே யுயர்த்தி சோழதலைவர்பாற்றெந்ததே
கன்னியர்மணந்து கைக்கொள்ளுமிகங் கன்ன
வாரீர்

66 மையிலகு தீவனைகனொய்வகமுள்ளினரை
வந்து காத்தும் குந்தவேல்
வரதமன்புஞ் சட்டி விரகயிருமுக்குந்த
மன்னவனிருத்தவத்தால்
செய்யமயிலேரு முருக்கையனுடனாகவே
தென்னுவிருந்தவேல்
தேவதனவங்குதரிமனவதனப்பெற்றிச்
செகம்குந்தி வகுந்தவேல்
வெய்யவனருங்குலத்துய்யுமரமாதரை
மீமணம் புரிந்தவேல்
வீரரது மகண் முக்கிலியையுக்கிலியையும்
வேந்தனுக்கிருந்தவேல்
தொய்யின்முலை மங்கையர் கண்மையலுறுமெழி
னிலவு

சுத்தவவிரரீங்கை
சுந்தரசுகந்தவேல் சுந்தனுக்கினையவேல்
தூயசெங்குந்தவேலே.

எனவருங்குந்தப்புராணம், அகஸ்தியர், கொங்க
ணர், கருவூரார், போகர், திருவள்ளுவர், செங்குந்தம்
புராணம், புதி கந்தவிரதனிலாசம், செங்குந்தர்வேல்ப
திகம் முதலிய திருவிருத்தங்களா லுணர்க.

சாமந்தர் அல்லதுசேனைத்தலைவரென்பதற்கு
அகஸ்தியர் மாபுவிளக்கநூல்.

70. என்னவே இன்னமொருமார்க்கங்கூடவேன்
எழிலானகணமணியே யெழில்வல்லோய்கேள்
கன்னவே நவவீரர் மாபுதானம்
நவினுவேன் நாற்றிசையுக்கீர்த்தயோங்க
கன்னவேகந்தவேள் சாபத்தாலே
கனமானமலுருலத்தில் தோன்றியற்றார்
அன்னவே முககுந்தர்க்கவனிதன் றில்
அன்பாய்ச்சாமந்தராய்குந்தார் பாசே.

வாசிட்டம்.

71. சாலுவநாட்டிற் பாலுமந்திரத்தலைவனுன்
மேலுயர் கற்பகாலம் விஞ்சையர் வேந்தனுன்
வாலுணர் வுளதாயங்கோர் மாதவன் முகலையானு
னன்

சேலுகள் சவ்விரத்திற்சேர்த்தசாமந்தனுன்.

தேரையர்.

72. ஆமப்பா இன்னமொரு செய்திசொல்வேன்
அப்பனை செங்குந்தர் வகுப்பைங்கேளு
தாமப்பா தரணிதனில் மனுமாந்தரதா
தருவாகசந்தியில் வந்துதேரன்றி
சாமப்பா நவவீர தேவர்தானும்
சார்வாகப் படைத்துணையாயவனிடிக்
காமப்பா கந்தருடசாபத்தாலே
கனமாய்ச்சாமந்தராயிருந்தார் பாரே.

பாரதம்.

73. மண்டலிகர் தம்மார் லுனையாகவே
மண்டலிகர் தம்வாட்படையோக்கினுற்
சண்டவார் சிலைசாமந்தர் வாங்குவே
சண்டவார் சிலைசாமந்தர் வாங்கினார்.

திருவணையாடற்புராணம்.

74. சவுந்தரசாமந்தனைத்தானே காவலுறையல்
சிவந்த சடைமுடியண்ணலடியவரே சிவமாகக்
கவந்தொழுகியருச்சிக்குங்கடப்பாட்டினெறி
கின்றே
ஹவந்தர சந்திருமைக்குருத்துணையாகியொழுது

75. * தெவ்வடு மகிழ்ச்சிபொங்கச்சேனையின் செல்வ
நோக்கி
எவ்வெவ்மேயத்திலுள்ளாரிலரென வெதரே நின்
கௌவையின் மனச்சாமந்தன் கையிற் பெரற்பிர
ம்பு நீட்டி
யவ்வவர் தொகுதியெல்லாமணியணிநிருவிக்கூறு
ம்.

செங்குந்தர் பராக்கிரமம்.

கந்தவிரதவிவாசம்.

76. தம்பியரெவருங்கேளீர் தாரணியெங்குஞ் சுற்றி
இம்பரிசுமையெதிர்த்த விகலை ருபிரைவாட்டி-
நம்பரமானர்க்குள்ள நாட்டகமிருக்கக்காட்டி-
வெம்புலிக் கொடியை நீட்டி எலுயமே செய்வோ
ம் வாரீர்.

கந்தப்புராணம்.

[

77. சித்திரவஸ்யென்னுஞ் சிருடைச்செல்லியங்கோ
தத்தையை வளர்த்தலேநீர்தண்டகத்தருமன்றே
வி
யத்தனிலுளி பைவெல்கவாங்கவன் றுதர்போந்த
கைத்தலத்தனைப்பற்றிக் கடிதினிற்கொடுபோய்
யீந்தார்.

78. அவ்வழிகிள்ளை காணா யிழையாய் தலோடு
மெவ்வழி போயிற்றோவென் றிறையவனுலகிழுடி
மைவழிகின்ற மேனிமறவிதன்று ணவியரான
கைவழியமருத்தன்மை கதுமெனவுளர்ந்தாளன்
நே.

79. பூதலம் புரந்தசெங்கோற்புரவன் வீரமொய்யப்
புதிபர் தம்மைக் கூவியங்ஙனத் தூண்டவன் னோ
ரேதழில் கரிதேர்வாசியெல்லையின் மறவர்கற்ற
மேதிபங்கடவுண்முதூர் விவரந்துபோய் வளைந்
துகொண்டார்.

80. தன்னகர் வளைதலோடுதருமன் வந்தேற்றகலை
யன்னவனொடுபோர் செய்தேயடுமுரண்டொலைச்
சியம்பொன்
வன்னமென்கிள்ளைதலை வாக்வினர் மீண்டுந்
ங்கண்
மின்னுளமகிழவல்லவேந்தற்கு விசயஞ்செய்தார்.

பட்டி எழுபது.

81. வடிவேலெடுத்த மனுதுங்கவளவன்றேவிவெது
ப்பாற [ககாச]
முடிவேள் வியிற்செந்தீத்தருகான்முனை மாங்கலி

குடநாட்டைச் செடிவேரதுத்துச்சிறையில் டுச்
சென்னிவிப்பத்திறைபோலக் கொடி வானமு
நககரிதுபரிமிகொடுக்குஞ் செங்குந்தம்.

வல்லான் கரவியம்.

[வே

82. பகைநிரைகொளக்களத்தூர்ப் பாசிலேக்குந்தலை
னகுகரன் வெட்சிலேயந்து ஞாட் பிணுணமுனைந்
துவந்த
வகிதனாமதமாவீழ வரிக் கொடியவர்க் திருக்கச்
சகமதிற் கொன்று வெற்றிசசங்க கின்றூர்த்தான
ன்றே.

83. அந்நகரிருந்தாளிசனடியவர்க் கடியன் செங்கோ
ன்
மன்னவராஞ் செங்குந்தமரபினனுலகமெங்குஞ்
சொன்னகோமதிப்பேர் கொண்டான் சுந்தாச்சு
தனிலாமன்
முன்னவாசிவனெ யென்று முபன்றான் விரதம்
பன்னுள்.

84. ஓராபிரத்துக் தொள்ளாயிவருள்வவருட் [து
சேமானன்மாநிழற்கீழ்த்தேவசிகங்காதனத்திருந்
பரராஞ்சுதிமலுடைய பதுமவண்ண சதன்றைய
ன்

சீரானினவரச்செயுங்காலை மறுபுலத்தார்.

(இது) ஓராயிரத்துத் தொளாயிரவரைப் போன்ற தில்லை முவாயிரவரைப் போன்ற சிவபெருமானுக்கு தொனிப்பிரிவேர், இந்நினை திருத்தொண்டபுராணத்தில்,
[ஹைகுந்தர்]

85. தில்லைமாகர் வாழ வாழ்தவ சிந்தையத்தாரா
நல்லதம்பலமடபதித்தவராசரிக்கையிலுள்ளபே
ரெல்லையில்லவரியாவருங்குகளிகொள வில்லக்கசீரி
வாக்
கொல்லை வத்தெழவனை வருங்காழ்ச்சிவைத்துள்
முருகினார்.

|| ஏகாம்பரநாதர் உலா.

86. ஓராயிரத்துத் தொளாயிரவருழிமுதற்
பேராய் நிறைந்த பெருமையருள்.

சேக்கிழார் புராணம்.

87. தம்பதிருன்றத் தூரின் மடவனாகத்தானாகித்திரு
க்கோயிறுறுதித்தங்கண, செம்பியர் கோன்றிருகாமே
ச்சாம் போன்துத்திருகாகேச்சாமெனவே திருப்பேர்
சாத்தி, அம்புனியிலங்காக்கவையவங்கட்கான பரிசு
த்திருநாள் பூசைதற்பீதி, தம்பர் புகழ்வனவனா சரிமை
த் செங்கோயிம சேதுபரியத்தமிழ்நா நாளில்.

செங்குந்தர்மலை.

88. ஆர்ந்த வகாரமரன்மன்ம வணகட மயர் [போ
சேர்ந்த நத்தம்மினைநற்குழி நாப்பனொழுமணி
னேர்ந்த விடந்தம்மடவனாகம்மெனவே நினைச்
சேர்ந்த தற்றத்தொடும் வைகுவர் காணிந்தச்
செங்குந்தரே.

போகர் நூல்.

89. பண்பான புவிப்பரணியுமந்தாகேந
பகருகிறேன்நல விரர் வர்க்கத்தாளே
தண்பான நவசத்திலம்பில் தோன்றி
தருவாக நீத்தினைத்தவருமாகி
தினுபான செங்குந்தர் வழிசமாகும்
திடமுள்ள வவவகுலம்மனமே குட்டி
என்பான சகலநிர் நூரொன்பான் பால்
இனங்கியே உலகிலா சிறற்றினாரே.

வல்லான் புராணம்.

90. ஒன்பதோடொருபதான நூற்றுதர்தமுபர் வழி
ப்புனிதராயினோ
ரன்பர் குழெழுவிடங்கமாநிலவருந்தலாதிபமடை
ந்துளே

சென்புழுநுகிணறும் வினாந்தலையையெண்ணி
 லாதன துணைநலையெ
 டின்பினைநகழுகுளி செரவழரிட்ட பீரர்மைசொ
 லன்மட்டதோ.

91. வெள்ளமாவி பெழுபொன்னியாறுடைய வேந்த
 ரோடுறவுபோந்தவர்
 தென்னிதாயமது நீதிகற்குமவர் தீர வீரமுள்
 செய்கையோர்
 வள்ளியோர் தொடர் பினம்திஞார்க்கினியர் வளை
 தடிப்படைமெடுத்திடா
 கள்ளமாமறவரொன்னவர் தமிழகாலறக்கடிது.
 லிசினர்.

92. ஆதிதன்னருளினால் விளங்குமவரமரர் மாதர்மண
 வானர் நன்
 வீதியாலுயர் குலத்துளோர் தருவகேரகரத்தர்
 விரலாணமையர்
 வேதனைச்சிறையினிட்டு விட்டவர் வெகுண்ணென்
 கடுகடுத்திடா
 வாதாரணவர்கள் வீழ்மோதியமராடினாரமரர் பா
 டினார்.

93. முற்ற முண்டலமாழுகமென்னவோ
 யுற்ற காஞ்சிவளநகர் தன்னுளே

பொற்ற கொன்றையர் புத்திராய்த் திகழ்
 வெற்றிசேர் நந்திகோத்திரர் மேன்மையும்.

94. புகழ்முற் செங்கொலோச்சுமபுவலன் கவிகளவ
 திகழுவைதவீரக்கண்டாற் செல்வர்களாகக் கா
 மனராகங்காபெருங்கவிபாடப் பெற்று
 மதிமுறவிருந்தானந்தமாண பறித்தங்கவேந்தன்.

ஒளவையார்.

95. பாடல் பெருளே பலர் மெச்ச வாழானே
 நாடறிப நண்மணங்களுடானே—சேட
 லிருக்கடல் சூழ்வைத் திலன்வாரும் வாழ்க்கை
 கவித்தென் மலந்தென்ன காண.

விஜயம்.

96. வலமுலாழப கம்பொமண்ணியர்
 குலமுலாவிய கோமணியன்னவன்
 தலமுலாவு பராயணமன்றுபோ
 புலமுலாவிய பான்மையிற் றோன்றிஞேன்.

சட்டி எழுபது.

97. புண்டரீகமே குவளையே தளவமே பூமாவே
 பிண்டியே பெறுஞ்சித்தசன்னுன் குணம் பிழை

யாவேயு

கண்டவீரகண்டன் புலிபூர்ந்தனிகாத்தேயி

கொண்ட பள்ளிகொண்டான் காத்தென்கொண்ட

கொண்டிருந்தே

98. மின்னடிமான் மேலவீர் விவம்பிடாமகோழியின்
நெண்பட்டாமல் வாழுவதெங்கண் சூரபன் மலைய

கண்டவீரவாகுதேவர் கால்வருங்குந்தமன்

வண்டிருவருஷையடிபூரன் வயிர்வாகுந்தமே

99. மூத்தமுன்குன்றக் குரிகில் முற்றமுனைவையா

பாத்தென்னையமணியன் கைக்குந்தங்கொடுத்த

பூத்தமார் பத்தார் பறித்துப்பூதிபடவே விழ்நி

கோத்துச் செங்கைமலர் கைப்பிக்குறுகார் மிதவ

வரக் கண்டான்

100. பெரியமால் வறையுறு முனிதேறவும் பெருந

மதியையுறையுடையவோர் மூலிருவதனத்தா

கதியையாற்றியுஞ்ஞாந்தொடு டபுமிபுங்காவ

விதியைமேவலர் மேங்கிடத்தனையிடுகிபிர்குந்த

செங்குந்தர் மாலை.

101. சல்லாபசற்குணசங்கீதலோலர் தமிழின் மிக
வல்லாணவாதனில் வெல்லவல்லோர் மதிமந்தி
ரப்பேர்

கல்லாது கற்றவர் பல்கலை தேர்ந்தவர் ஓசியினிற்
செல்லாவுழிச்சென்று வல்லாணை வென்றவிச்
செங்குந்தரே

ஈட்டி எழுபது.

102. தில்லைமூதூர் நடஞ்செய்யுமாலயத்
தொல்லையிற்பொறித்திடு முழுவைமுத்திரை
யெல்லையினுவலொன் பதின் மர்க்காக்கியோர்
வல்லையிற்றுணையொடு மருவுங்குந்தமே.

கத்தப்புராணம்.

103. வானிலங்கவனத்தென்குஞ்சென்னியும் வரைசேர்
தோளும் யாக்கையும் வீழ்த்தன சூரியன் பகைகு
ணைலந்தனவனுயிர் வெளவியேருவ
ஐனமொய்ப்பனைவழுத்தயே தென்புலத்தடைந்
தான்.

விஜயம்.

104. எல்லையற்றபுகழோரிமாசலை முனிந்தகுந்தமினி
தேந்தியே

வல்லபத்தொடமராடி நின்றெதிருமருவலர்ஞர்
மைபாயெழுதலம்
பல்வகைப்படைகளெண்டி, சாமுகமும் மாறிடாக
படிவிறியே
கொல்லவஞ்சமரபூமியிற் பெரியகுருதியாறுகழ
விட்டதே

105. அங்கணப்பொழுது சோதித்தருளுமமலர்வேடி
கனுசராயினோர், தூங்கமிக்க முசுமுகம்ஊக்கொழி
விறுய் குலப்பெயர் பெண்கீதவ, ரொங்குமெச்சபுகழ
விக்கலன் படையெள்ளிமட்குருமியென்னவே, பன்
கமுற்றழியனில்லெடுத்து மழைழோலவாளிகள் பரம்
பினார்.

106. ஆளியொத்த விறலுற்ற வீரரானரிய பாதமறவா
தீவர் காளியெண்கையுமழப்பிடித்து லிண்கடாவியங்கி
முதற்காய்த்தவ, சேனிதச்செயல்கொடேயுமுன்னுள்ளி
ரட்டர் கோண்படை களிரியவுந், தூளியுற்றிடவுமமர்
விளைத்தபடியாவர் வாய்கொடுதொருப்பரே.

107. பதுமவண்ணினங்குமரன் படர் தரலுந்தன்னுனை
கதுமெனவெய்ளியணியாக்களஞ் சேர்ந்து கருத
லரைக்
குறைதபெருகிலைவாங்கிக்கூர்லையம் பேவுகரும்

புதுமணிலேலேறி குணருமாயெதிர்ந்தார் போர்
முகத்தல்.

108. சும்மையறிவான் கருதித்தோன்றலெழுந்தான்
புரத்தார்
தம்மனையுட்காவலருந்தானையதிபரும் விரைந்தே
செம்மைமிகும்பதுவணன் றிருமகனே புரவலனே
யம்மலணிமதிற் புறஞ்சூழ்ந்தார்க் கின்றதானே
யென்றார்.

109. மற்றதறிந்தாசினங்கோவாகுமலை யெனவிங்கப்
பொற்றமணி முடிதுளக்கிப் பொறிபறக்கர்கண்
சிவப்பக்
கொற்றபெருஞ் சிங்கமெனக்கொடி கெடுத்தேர்
மிசைப்பாய்து
சொற்றபடையெல்லாங்கை தூக்கியிவுளியுந் தூ
ணடி.

நாடுகளின் விவரம்.

ஸ்ரீ கந்தவிரதவிலாசம்.

110. கச்சியெனுமாளுட்டி லனகனெனுமரசிருக்கக்க
ண்டவீரன்
கச்சியநாற்றிசை முகத்துஞ்சிவபுரமுத்தொந்திபு
நாறுவிரிஞ்சை

யுச்சிதசோனிக்புரநாடொன்றுக்கொருபன்னே
முன்னநாட்டி
னிசுசயமாய்ச்சனகன முதற் செங்குந்தமன்னவ
ரை நேமித்தானே

• தேவகாண்டம்.

111. மன்னுசிவபுரஞடு படப்பைமாளும்

பதிமதுரரங்கந் திண்டிவனத்தினோடு

முன்னுமக்கரை புலனையுபரதிகைஞடு

மெய்ளிரவெண்ணை கல்லூரும் பனைமூலை கல்ல

சென்னைவழுதலம் பட்டு பரையபுரநாடு

செய்யமன்னார் கோவில்பாளையமுஞ்சீர்பாயம்

பன்னரியசம்பையொடு குபாகமும் பாரந்த

பதிபுவனகிரியினோடு பதினெட்டுனுடசம்.

112. தொந்திபுரமுருகமக்கலமுமா மாத்தூர்

தொன்மைனுடருணகிரி குறிஞ்சி திருக்கச்சி

நந்திலாசேலமொடு திட்டை மலைபாடி

நற்செந்திருப்பெருமாள் கோலினுகேசர

மெந்தைசெம்பொன் பள்ளினுடு சீர்காழி

• பெழில் மாப்பிளைக்குப்பமிகல் கல்லச்சேரி

பந்தமுறுபோலகல் காட்டுருளுடு

பன்னுதேவூரினுடு பதினெட்டுனுடசம்.

113. திதிலாவிடுச்சிபுரமா முருநாடுந்

நிகழும் வாணிபன்பாடி. கொரட்டையெனு

முரும்

ஆசியார்தருகபுரி பவானிநாடெங்கு

அரியதாராமங்கலமேழினுரும்

நீதியாரைனுடு பூரநிறைநாடு

நிகரில் செங்கோடு வையாபுரியுநீடு

கோதிலினினுசி கொங்கெழிற்குட்டருநாடு

குணநாமக்கல் கருவூர் காங்கயமீரொன்பாம்.

114. சோனங்கிபுரநாடுதனிகை தெளிநெறியுஞ்

செய்யதிருவடிபுமேழி சைஞந்தர்பாக்கங்

காளத்திதொண்டமகிழ்வறை வேங்கிடகிரியுங்

கழ்சிட்டம்பளி செம்புரஞ்சகன்னுதம்

மாளரதவரதபுரிவங்காளனுடு

வளர்சந்திரகிரி காசியெனுநாடி. ரொன்பா

மாளுகீவிரந்த வெழுபத்திரணடு

மாருனசெம்முசுத் தண்ணறம்மருளால்.

ஸ்ரீ கந்தவிரத விலாசம்.

115. இக்காஞ்சிமானகரி லாயிரத்துத்தொளா

பிரவீரஞ்சுத்தமன்ன

ரென்னெறகணிதமொடு வருபுத்ரமணிகளே
 எனது மொழிகேளுங்கலிங்
 கேகசக்ரேசமுசு குந்தபுருடோத்தம்
 னிழைத்தவமகிமைமயனரே
 னிரையவனிடத்தெமை யடைந் துங்களைத்தந்த
 தப்பெருஞ்செயலையெண்ணி
 தக்கானருங்குலத்துத் துணைவராய் லாழங்கள்
 சமயகுருவேண்டு மதுதான்
 தந்தையுத்தமபக்க மாசூடுபக்கமது
 தற்குலத்தபிடைகராம்
 சத்குருளினடிமலரை யெடுத்துங்களதமம்
 தகாது பிறசாதியாலல்
 தாரணியில் பொருளீட்டவெண்ணுவிரேல் சர்
 தனுவினுயர் வானபுனித
 மக்களார்தனுவெடுத்தவனியிசைவரலரிது
 வந்தறநெறிக்கணிந்த
 மாமலரெடுத்துத் தொடுத்தலும் தைத்தலும்
 வளமடலெடுத்தெழுதலும்
 வண்கலைகணையதலுய கலையோதுவித்தலு
 மனங்கிய தூயவினையில்
 மறமொன்று மில்லைபிதினுயர் வென்பகாருக
 மறித்தகமறித்திருங்கள்
 திக்காருமரசரந்தணர் தேவர் புகழிந்த
 செங்குத்தமுக்களத்தம்

செங்கொலெனக்கொண்டு நீழியெய் போற்
 சிறப்பெய்திவாழ்ந்திருங்கள்
 செய்யமானவதன்மை நீங்கிச்சுலாழ்வரு
 டிருக்கையையாக்களடைவோம்
 சேவலங்கொடிபுடைய கந்தவெற்பாறு முகன்
 செந்தாமரைச் சரணமே.

கத்தப்பிராணம்.

116. துங்கமுருமிசுருத்தன் றெல்கயிலைபடைந்தபின்
 ரெங்கள் விறன் மெய்யம்பிணனுமில்லக்கருடனென்
 தங்கள் சிறுந்தமைவிளித்துத்தத்தமது சிறப்பநல்
 யங்கிவன் மன் பாவிருத்தியரியதவமாற்றினரே.

117. மாதவமெண்ணிலவிபற்றிமானுடத்தன்மையை
 யாதிதனிவையெய்தியருண்முறையாலனைவர் கரு
 மெதகுசீர்க்கந்தகிரி விரைந்தேகிவெற்கடவுள்
 பாதமலர் பணிந்தேத்திப்பத்திமை செய்துற்றன

118. துறொழியிராயிரினுவலு முவச்சிறுந்
 யோ

ஓறெழுமுன் மூவருணாறு தொழிலேற்றற நூலி
ந்
கூறுநெறிபிழிழாக் கைகோளரெனச் சிறத்தனரா
லீறில் சிலன் முகத்துதித்த விருங்குரவரீட்டம்
போல்,
பரம்பரை வல்லான் சாலியம்.

119. கனசமுடியொளிலீசங்கைலாயபாம் பரையிர்
தினகரனை வென்றவனைச் செருக்களத்தில் வென்
றவிறந்
கனவீரவாகுதித்த கைக் கோணற்குலமுடையீ
ரினம்கலர்ச் செங்குந்தரெனனு மெழிபுறிநப்
பெயர்.

செங்குந்தர் மாலே.

120. தவகணநாதர் பணிகயிலாயத்தவவத்ப
ருவகையிலீன்ற வெங்கத்தலாக் தென்று முறுந்
துணைவர்
நவகணவீரர்க்கிலக்கத்தவர்க்குநி நாகரிகர்
சிவகயிலாயபரம் பரையாரெனஞ்செங்குந்தரே.

ஆதிபத்தியம் பெற்றுளோர் என்பதற்கு

நட்டிஎழுபது.

121. விடங்கமேழாதி வீதிவிடங்கமாகுர் வெண்காடு

நடங்கொளுந்தில்லை மூதார்பஞ்சநந்திசாய்க்கா
டு
மிடங்கொண்மகாணமேழுமிஷடமருதூர் வெண்
காடுந்
தொடங்கியதருமவாட்ரி செங்குந்தர் தொகுதி
வாழி.

செங்குந்தர் மாலே.

122. நெல்லைப்பதிமதுராபுரி காஞ்சி நெடுக்கீழுக்குள்
நெல்லைக்கடங்கருங்காசியையாரொடிடைமருதூ
ரல்லைப் பெருங்கமலாலயங்காழியதிகை முதற்
தில்லைத்தலந்தொறு மெய்க்காவல் பூண்டவர்
செங்குந்தரே.

123. பரங்குந்தஞ்சீரலை வாயாணின் குடிபண்ணவர்
க்கு
வாங்குன்றிடாத்திருவேகரஞ்சோலை மலைமறத்தி
னாங்குன்று குன்று தோழுடன் முன்னும் பதி
க்கோரதிபத்
திரங்குன்றிடாதிருந்தாதிக்கம் பெற்றவர் செங்கு
ந்தரே.

செங்குந்தப்புவலவர்கள்.

கவிச்சகரவர்த்தியாகிய ஸ்ரீ மத் ஒட்டக்கூத்த
ரென்னுங்கலீசுரர் தோத்திரம்.

124. செழுமறைகளன்று முதற்றேடியினங்காணாத

முழுமணியாயிலங்கு சிவமுலத்தின் விளையா.

மொழிபதமோவல்லதயன் முன்படைப்போகத்
தவெழுப்

பெழுவதெனும் தீங்கவிதன் னெண்ணமெனக்கி
யம்புதியே.

125. ஒத்துடைய நாமறையோருனர் கனகமாயிரத்
தெண்

மாற்றவையிற் குலோத்துங்கவளவொடுநீ சென்
ன்

கேற்று நிகேதனமென்ன வீர்த்தலையது வொடு
க

கத்துடையா நின்னதக்ககுறிப் பென்னக்குலம்
னியே.

126. ஆற்றுக்கேயம்புலிக்கேயகச்சடிவன் நிருவருளெ
ன்

பாற்றுக்கேயருகத்தப்பாமணியேபொன்னுக்கே
சோற்றுக்கேயுறைக்கே சோற்களிகளேகமாக்கச்

சேற்றக் கோளரியணையாச் சிரவணையிலிருந்தோ
யே.

127. குன்றங்கூறன் முதலாங்குறைகளையவெண்ணி
யெ.

வென்றிக்கேதன நிறுனிலீன்கனிகடலையருப்ப
லென்றுத் தாங்கியிரசிவ்விசுமெல்லாங்கொண்
டநிளங்
கன்றுக்கேயுருகாவின் கருணை மணவூரசே.

128. தலையறுக்குங்கவியொருவன் றுரணியிலுள்ளெ
னிலையிருக்கும் பாப்பதங்கனெறுபுடையபீடலெ
கள்

கலையிருக்கப்பின் கவிகட்களேவள்ளோவின் னொ
ருகா

லலையிருக்கும் நலியீயவதறிக்கவேண்டுவனே.

129. முச்சங்கத்தூடிருந்த முதலியர்களாரேனு
முச்சங்கனில்லாமலோங்குதலைப் பலவீர்த

வச்சிக்கவணையிருக்கவார் பெற்றருருமிர்த்தார்
மெச்சங்கமாயினையே மெய்க்குத்தனெனுமருந்
தே.

130. சுட்டியெழுபதென்ன மீர்க்கவி நீ சொல்லுங்கா
லுட்டமிர் தஞ்செனியாயிலுண்டவருங் கண்ட

வரும்
வேட்டவமீதென்ன வேதனுக்குஞ் சொலுவெளி
தோ

தேட்டமிருங்குத்தனெனுஞ் செங்குத்தமரபணி
யே.

31. அற்றவுறுப்பினைந்தனவுமாங்காயமாறினவு
முற்றதழும் பேகினவுமுயிர் மீண்டு வந்தவவும்
பற்றுமொரு கற்கரணி பரமாவுடதமாமுன்
சொற்றவநில்வாக்கன்றோசுடர்கூத்தமாமணியே.

137. பூவுலகிற் கனியரசுபுரிந்தபெரும் புகழுடையோ
ஆவணிமுற்பக்க முத்திராடமுந்தன் பூசனைபோ
பேவர்களுஞ் செய்கின்றாடுண்ணிலுநாடைகின்
ரூர்

நாவலவராகின்றாரென் சின்றுர் கல்லாரே.
138. தேனுந்து மலர் சோலைத்தருமணவூர் சிவசங்கக
கோனந்த சிற்சபையெங்குத்தன்னாடுட் கூத்தனெ
னு

மானந்தச் செல்வகிளநாசனத்திலலகுபெறி
னானந்த செனன முனைநயத்திரத்தலென் கடனே.

வல்லான் காவியம்.

134. கூடனகர்ச்சங்கத்தார் சிரமசைக்கக் குலவுதில்லை
யரன் பொற்காசனிக்கக்கந்தன், பாட்டல் பகரெனக்
கேட்கக்கம் பருலாப்பாடப்பண்பமைபு நிகண்டுரைக்
கக்குகன் கோயிலமைக்கப், பிடமையுந்தனிகைமான்
மியங்காந்தக்காண்டம் பிறங்கியவாசிட்டவுரை பெருக்
கக்கூற, நிடருள் சேர்கனிவாணர் முதற் செங்குந்த
கெறிமரபோர் திருவடிகண்ணினைந்து வாழ்வாம்.

செங்குத்தர் சிலாக்கியர் மாலை.

135. உரமசைத்தார் கல்குழ் புனியானுமுசிதன் முன்
கரமசைத்தார்ப்பப்பினலமிழ் சங்கக்கனின் பல
வரமசைத்தும்பர் வயங்கவுமற்றநில் வாழ்புலவர்
சிரமசைத்தொன்றவும் வைத்தோர் செங்குந்தசி
லாக்கியரே.

136. புகழ் பூத்தெந்தில்லை மேலோனை யர்மையைப்,
பொற்றியெங்கு
மிகழ் பூத்திடாதபொற்காசைப்பஞ்சாக்கரத்தின்
படிமே
னிகழ்பூத்தல் பெற்றுப்புள்வெனார்க்கலம்புக நீட்
டியார்த்

திகழ் பூத்து நின்றசெயலோர்செங்குந்த சிலாக்கியரே.

137. புதைந்தோடமாயேந்திரமன்று செற்ற புனிதன்
வதைந்தோடயார்த்கும் பிள்ளைத்தமிழோதென
வாய் மலர்த்தே

பதைத்தோடப்பாவலர்பாடும் வேப்பத்தவர் பாடு

குன்றிச்

சிதைத்தோடச் செய்ததிறலோர் செங்குந்தசிலா

க்கியரே.

138. அத்தைமகன் குருடம்மாள் மகன் முடமாங்கி

ழேமே

லோத்துறைந்தே கூறுபாடோடணிகொளுலப்பி

லகணி

முத்தரிலோதியேகம்பருலாமுன் மொழிந்தேவா

சித்தமுவுப்பத்திரிவோர் செங்குந்தசிலாக்கியரே.

139. மடம் பெறுமாந்தர் மருமர மண்டலமாண்புருட

சிடம் பெறவோங்கு முரிச்சொனிகண்டையினி

கூரைத்துக் [நிற்

ருடம் பெறுமாமுனியொப்பத்தமிழைக்குவலயுத்

றிடம் பெறவைத்ததிறலோர் செங்குந்தசிலாக்கி

யரே.

140. அங்கயற்கண்ணியருள் வாங்கிச்சாதனமாகிய நா

ன்

செங்குமுலவுறச் சார்தலிங்கன் மொழிக்கின்னு

ரையும்

பங்கயில் கண்ணுடைவள்ளன் மொழிக்குரையு

ம்பகர்ந்த

சிங்குவையுற்றதிறலோர் செங்குந்தசிலாக்கியரே.

141. மேனாள் வழுவூர் மறைநாதருட்பீஞ்சம் வீட்டிப்

பின்னோன்

மானார வேட்குமீவர் பாலுதித்துக்கைம்மாழுக

வ

னாதகாதையங்கிலுத்தவர் தொழலாய்ந்துரைத்த

தேனார் கிளவிப்புலவோர் செங்குந்தசிலாக்கியரே.

142. பிறப்பினியின்ற பிரான் காதையையவன் பேரரு

ளாற் [அ

றுறப்பவருத்துதப்பக்கச்சியப்பன்முன் சொற்றவ

திறப்பகுதிக்கப்புறத்தோர் பகுதியைத்தீஞ்சுவை

கள்.

சிறப்பவுரைத்ததிறலோர் செங்குந்தசிலாக்கியரே

143. எட்டுமிரண்டு மெண்ணீராறுநத்துவத்தேதய

க்கி

யோட்டியுமொட்டா வொரு பொருள்சச்சட்டி

யோர் வையெலாம்

வெட்டி விளக்கு நல்வேதரந்தசாகை விடுத்திடு

யே.

சிட்டவுரை முனுச்செய்தோர் செங்குந்தசிலாகன்

யே.

பொய்யா மொழி.

144. பூவேந்தர் முன்போற் புரப்பா நிலையென்னும்

பாவேந்த ருண்டென்னும் பாள்மையாள்—கோ

வேந்தர்

மாறனநிப மதுரா புரித் தமிழோர்

வீரணையே சற்றே மித.

145. உங்களிலே யானொருவ னெவ்விலுனோ வொவ்வே

னோ

திங்கட் குலநிற்பச் செப்புநகன்-சங்கத்திர்.

பாடுகின்ற முத்தமிழ்க்கென் பைந்தமிழு மொச்சு

மோ

வேடெழுதா ரெழுது வீரே.

146. மட்டாருத்தென்கள ந்தைப்படிக்காசனுரைத்தத்

மிழ் வரைத்தவ்வேட்டைப்

மட்டாலே குழந்தி-குழவிலும் பரிமளிக்கும்

பரித்தவ்வேட்டைவ்

மட்டாருத்தென்கள ந்தைப்படிக்காசனுரைத்தத்

மிணக்குத்தும்பிசேற்றி

மட்டாருத்தென்கள ந்தைப்படிக்காசனுரைத்தத்

மிணக்குத்தும்பிசேற்றி

மட்டாருத்தென்கள ந்தைப்படிக்காசனுரைத்தத்

மிணக்குத்தும்பிசேற்றி

147. பூமாது பொருள் தந்த படிக்காசனுரைத்தத்

பாபாலைசாத்த மட்டுமேமான்-வெய்யம்

கொடுக்கவறிமோ கன்கலம்வரைத்தத்

தடுக்கவறிமோ கன்கலம்வரைத்தத்

தெர்ண்டமண்டல சதகம்.

148. மேதைப்புலவரெண்ணை காம்பரசம்புமெச்செ

னெ

காதைப்புலவரிடட்டையர் பாடுங்கலம்பகமு

மோதற்குநிலைசம்பவரைத்தெழுமந்த

மாதைப்பனுளும் பாராட்டி மீ தொண்டை

மண்டலமே.

நாயன்மார்கள்.

பெரியபுராணம்.

149. துன்னார் முனைகடோள் வலியால் வென்ற குல
ப்படையார்தம்

கன்னமத்திருநாவி நானுநவிலுநலமிக்கார்
பன்னாளிசரடியார் பாதம் பரவிப்பணித்தேற்ற
முன்னிகிய நற்றிருத்தொண்டின் முயன்றார் கள
ந்தை முதல்வனார்.

150. அருளின வழியாலரசொதலங்க

வவனியெல்லாமடிப்படுவார்
பொருளின் முடிவுங்காண்டிரியவகையாற்
பொலிவித்திகல் சிறக்க
பாருளுங்கலிபு பாய்புரளி
மணித்தேர் படைஞர் முதன் மாற்றார்
வெருளுங்கருவி காங்குநிறை
வீரச்செருக்கின் மேலானார்.

எட்டி எழுபது.

151. தளர்ந்தவருக்குத்திருவருவந்தன்னையடையா

கொருசின்க

மிளக்கையவர்க்குச்சிலை வேணல்லிசையாற்பொற்

பூதரமேயாம்

வளர்த்தசாலிவரம்பினில் வால்வளைகண்முத்தந்

தரும் வளங்கூர்

கனந்தையாதி நகரசன் கைக்குந்தம் போற்கா

னோடி.

விஜயம்.

152. மலர் வீழ்த்தயானைகார்த்துணித்தோர் வேத

மந்திரமாப்பகர்த்தோர் கீற்றுண்மைகொண்

டோர்

வலமைபெறுமாருரர் முன்படர்க்தோர்

வாலியினற்கண்பெற்றோர் மாதேவன்னு

ணில்வமுடியெனப் பூண்டோராதிரைக் கணினி

திய

முனிப்போர் புற்றீபமெரிப்போர்பாப்

பலமு வேந்தர்க்குரைப்போரமுதனிப்போர் குந்

தப்

படைக்குலத்திலவதரித்தபதின் மரையும்பணிவா

ம்.

திருக்கை வழக்கம்.

153. காவலார் நம்பியெனாரையூர் நம்பியென

மேவுமிருதம்பியரான் மெச்சுங்கை--சேன்னின்ற
ஞாநைதோறெண்ணிலடியவர்க்குப் பொன்னு

திதிரியவேயளிக்குந்தேசிகக்கை--நீதியொடு
வெம்பகையை வென்று விளைபொருளை மெய்யு

தம்பொருளாயக்குந்தயாளக்கை--யம்பொன்மு

வன்றெண்டன் வேதண்டமன்னுமுனையோகா

மன்றெண்டையாங்குக்கைத்தமாண்டுகை--யின்

செய்யுஞ்சிவபத்தர் சிந்தைகலங்கப்பழிக்கும்

வெய்யர் வெந்நாவையர்வெற்றிக்கை--துய்யதமிழ்

கோவைபலதம் பெயரார் கூறி மூவேந்தரிடந்

தேவைபொருள் கொண்டு பணிதேடுங்கை--யாவி

டண்ணலுக்கென்றாய் மலரையாயாது மோந்தா

கெண்ணலன் போற்றுண்டிந்த வேற்றக்கை--தண்

ணளிபொன்

நில்லரிற் றெண்டர்க் கென்றிட்டநெற்போர்க

பல்லாரைவிண்ணேற்றும் பரழிக்கை-புள்ளன்

பொரவினைத்து வஞ்சவாட் புத்தகம் போழிப்பா

வரவினைக்கா தாருயிர் வண்கை-யிரவிசுல

மன்னுயலகோம்பி மாந்திபச்சாலை திறந்

தென்னுந்நொண்டர் கொளைத்திட்டுகை--மின்னு

னம்பலவன் றுட்டுணையை யாயுமணி முடியாய்

நம்புமணித்தே யுலகாலுமகக்கை--யம்புனியில்

வெள்ளிடைபொற் காமலரைவீழ்த்தய தும்பிக்

கொள்விடைகூரும் பரசாற் கொய்திடுகை--பெள்

நாடிபுல்

லீட்டினிக் கெரித்தனின் பணிமுட்டச்சிகையை

நீட்டினிக் கெரித்த நெர்மைக்கை--நாட்டக்

குறையைமணர் கொளக்குண்டமெடுத்து

நிறைபுனல் செய்திட்ட கிமலக்கை--மறைநெறியி

முவாயிரமலுவை முல்லைபாணக்கை புக்கு

நாவாலிநுரைத்த நள்ளயக்கை.

செங்குந்தர் சிலாக்கியர்மாலே.

154. ஒப்புப் வற்றிசுவாகமமேழ் நான் கிணுண்மை
பெயர்

மெப்புனதும் எளங்கவா மேக்கிக்கிறந்தவுட
விற்புருத்தாண்டுக்கொன்றாகவே மூவாயிரமவ
வைச்

• செப்புறு ஞானக்கதிரோர் செங்குந்தசிலாக்கிய
ரே.

155. ஆரணமோதுமபிடேகர் தம்மிலவதரித்துப்
பூரண நற்றமிழ்க் கோவைகள் பாடிப்பூரவல்பா
• • லேரணவப்பொருள் கூறிப்பொன் பெற்றிறையி
ன் பணிகள்

சேரணவச்செய்திறலோர் செங்குந்தசிலாக்கியரே.

156. ஒருநூறு பொண்ணை யுலப்பிலிநாட்சைவவுத்தமர்
க்குத்
தருநூறிலன் புக் கெதிர் தூர்த்தவேடன் நானித்
தறிது

மிருநூறு பொன்றந்திகலும் புறமதரேவிமேம்பற்
செருநூறும் வாழ்க்கை சிவண்வோர் செங்குந்த
சிலாக்கியரே.

157. தன்னரசிற்சைவமானேறி வைதிகஞ்சார் நெறி
கண்

மன்னுறு நாளிலான் ஞெண்டர்க் குண்டுவழங்க
லற்ற

வின்னலொடேநெற்களவாடுவான் முனிநைய
வரே

தின்னகிதியும் விமீத்தோர் செங்குந்தர் சிலாக்கிய
ரே.

158. பொருத்தலர் போர்க்குடைநிப்டார்க்கெக்நாளு
ம் புகலிடமா
யிருத்தவர்க்குடையதச்சென்றமர் வென்றதிலேய்
திடும் பொன்

விருத்தாருத்தவர்க்காக்குதலன்றி விமலனிடந்
திருத்து பணிக்குமளிப்போர் செங்குந்தசிலாக்கி
யரே.

159. கருக்கலை நேர் குழற்சங்கிவிசேள்வனைக்காதலித்
தே

பெருக்கமதாற்சித்தியாவையும் பெற்றவன் பிஞ்
ஞகன்பா

விருக்கை பெறலறிந்தாற்றாது போகிலிணங்கிமு
ன்னர்

திருக்கபிலைப்பதிமேபோர் செங்குந்தசிலாக்கிய
ரே.

160. பன்முறையாயோதனத்தெய்த மேவலன் பட்டி
மைப்பற

கொன்முறையாய்ந்தான் சின்னங்குலவுறுகோ
முடண்

சொன்முறையால் கரவான் மறைத்தெய்தச்சோ
ர் வின்றியுயிர்

சென்முறை செல்லவிடுத்தோர் செங்குந்தசிலாக்
கியரே.

161. அண்டார் புரந்தைச்சிரித்தெரித்தானையவன்பொ
நீபைத்

தொண்டாதர்க்கு மவனடியாரைத்துணிந்திகழ்
நாத்

தண்டாயஞ்சிக்கியொள்வானாற்றறி பட்டத்தக்க
ணமே

செண்டாயுதனிற செய்தீரர் செங்குந்தசிலாக்கி
யரே.

162. பாராளுமன்னவன்றேவிழுக்கண்ணற்காம்பும
மலரென்

ரோரானெடுத்துமோந்தேகலுங்குந்தவீர்த் தொ
ண்ணியால்

வாராருங்கொணமரிந்தவன் கேள் வன்கைவாங்க
விட்ட

சொன்மாலையுடையோர் செங்குந்தசிலாக்
கியரே.

163. வேயைவெல்தோளிபங்கன் ஞெண்டர்க்கென்று
விசித்தெற்றி

கோயையற்றுத்தினத் தோளுணக்கண்ணெ கொ
ந்துதந்தை

நாயமனைபைத்தமரையவர் முலைத்தன்சுழை
ண்

சேய்யகி கொடுமாய்த்தோர் செங்குந்தசிலாக்கி
யரே.

164. ஏர்சான்ற செம்பியர்க்கல்லாவிடோமுடியென்
தில்லை

பூர் சான்ற வந்தணரோதவுமாகுல முற்றான்ரு
ணைர் சான்றமாமுடியாகுறவேண்டி நெடுமகன்

விற்
சீர் சான்றவாது பெற்றாண்டோர் செங்குந்தசிலா
க்கியரே.

165. என்று மலர் பறித்தேழார் திக்காரியிறந்துநொ
ண்டர்

பிற்றலறச்சிந்துந் தும்பியொடைவர் கெடுமழு
வரந்

பொன்றவிசுத்திறை மெய் யன்புக்கினுயிர் போ
குவெண்ணி
சென்றவுயிரை மீள்வித்தோர் செங்குந்தசிலாக்
கியே

166. தொகைபெறும்பல் பொருளாற்சுவன் கோயிலி
ற்றுய் விளக்கிட
டகமகிழ்காலின்மையெய்துக்கணம் புலறுத்து
விறறு
மிகைகெட்டின் நியதையே பெரித்தது மிக்கின்
மையாற்
சிகையெரித்துட்டசெயலோர் செங்குந்த சிலாக்
கியே

167. முகைத்தபொழுதே பெறுங்குருடேக்கண்முன்
தெரிய
விகைத்தகயத்தொண்டிநீதின் முற்றிப்புக்களி
லொட்டாற்
பகைத்தவமணர் குருடாகியேந்தற்பணிப்பினவர்
திகைத்து நிலைவிடச்செய்தோர் செங்குந்தசிலாக்
கியே

ஆளுடைய நம்பிகளருட்பா.

168 ஆர் கொண்டவோகற்றன்

களந்தைக்கோனடியேன்.

நம்பியாண்டார் நம்பிகள்.

169. காதன் றிருவடியே முடியாகக்கனித்து நல்ல
போதங்கருத்திற் பொறித்தமையாலதுகை கொ
டுப்ப
வோதந்தபூதியே ஞாலமெலாமொருகோளின்
வைத்தான்
கோதைகெடுவேற்களப்பாளஞ்சிய கூற்றுவனே.
பிரபுலிங்கலீலை.

170. நகர்தருங்கொடிகண்களை காணியே
முதந்திரும்பு முறையிறநிரும்பு மான்
மகிழ்ந்திடங்கதிர் வீரமழுவலர்
தருந்தருந்தருமென்னத்தயங்குற.

செங்குந்தர் முன்னர் குலதீபிகை.

ஞவகைக்கைக்கோளருள் தந்துவாயர் கன்னிநூ
ல் பயிலும் வாயராகிய அந்தணவகுப்பினரென்பதற்
கும், செங்குந்தர்படைப்பின் துலகோம்பு வோராகிய
அரசவகுப்பினரென்பதற்கும், காருகர் பவமற்ற தொ
ழிலாகிய டெய்சலையேற்றவைசியவகுப்பினரென்பதற்
கும், இக்கெய்தற்றெழுநிலைக் கத்தாதனருட்டித்தாற்

கைப்பற்றிச் செய்தனரென்பதற்கும், ஏனையவுழவுமுதலியன பவமுற்றதொழிலென்பதற்கும், ஈட்டிக்குமேருக்குமுன தாரதம்மியமிற்றிறென்பதற்கும், ஈட்டிபடைவகித்தகைக் கோளர் குலமுல்லாக்குலங்கலினுமேலானதென்பதற்கும், ஒவ்வோர் காலவேற்றுமையால் கடவுளாதியர் மாறி மேலது கீழாய் கீழது மேலாய்மையுமென்பதற்கும் உதாரணம்.

171. மறைநூலதாகிய வைதிக நூலினுமாசில்பல

முறைநூலதாகு மிலெனகிக நூலினுமுத்திறெறியறைநூலதாகிய வத்வித நூலினுமாயறத்தின் சிறைநூலதாகிய வெந்நூலுந்தேர்ந்தவர் செங்குந்தரே.

172. தாயரும் பன்னன் மாணுக்கர் யாருந்தழைந்து வர

நெயரினெண்ணிமுகமேயகமே நெடிதலர்த்தேயாயருநூல் பலவாய் கொண்டிரைத்தலினுன்றது வாயரென்றோர் பெயர் யூண்டனர் செங்குந்தர் மண்டலந்தே.

173. சம்பவியசேட நிருவாணதீர்க்கைதரித்தலுட

னமையபிசேடகமும் பெற்றங்கவர் குலத்தாரியநாமிமையமுதற் கொடுசேது வரைக்குமினிதுறை சிமையவிளக்கெனயாண்டும் விளங்குவர் செங்குந்தரே.

மேவும்.

174. பறவியினுடேகுலச்சீர் பேணியிருமைப்

பறவியினுடொல் ப்பெருங்கை--மறைமுதலு. வேட்புனித்தகத்தொழிலையுற்றுமடைந்தார்க்கவற்றையோதுவித்து மந்தனைச்சீரென்றுங்கை--பூதமுஞ்வேட்டு வித்தகத்தொழிலை வேட்டுமடைந்தார்க்கவற்றை வேட்டுவித்துகல்லைசெகொள் வேதனக்கை--சேட்டமுறுமுத்தாச்சைவத்தீக்கையோடு சம்பாதிபவா. முத்திறத்தீக்கைப்பரவு முத்திரக்கை--பொத்துவ

மதுரைப் பாலிதலறப்புரிந்து மறவர்பா
 லேது கொடிநிறைதல் கொளுமேகக்கை--பொ
 துக்கை
 வாசலுமேகை மலரிவாசகமுன்றாயதமிழ்
 வேதபாராயணஞ் செய்விற்பனங்கை--யோதுடி
 ரர்
 சட்சமயம் மூர்வெணில் சாட்சமயம் வீதனா
 வுட்சமயமாற்றையுமொம்புங்கை--நட்சணமெண்
 பின்னங்கனையுமளி பிடுகு நீருதகிவச்
 சின்னங்களை விருத்தி செய்யுங்கை--மலிபாற்
 போற்றுகுகைமுனும் பொய்திரொருகைமெனச்
 சாற்றுகெறி நான்வினாநாழ் விற்றை--தேற்றமு
 ந
 நேமக்களாற்றேனார் நேர் தெனிகர் முன்னு
 காமங் களைணியந்த நான்மறைக்கை.

175. துலையுமிஞ்சு நிறையுடையாரொரு சொல்லு
 டையார்
 மலைபுதுமிஞ்சிமன்னர் பகைக்கனுமற்றவரார்

பலையினம்போர்த்தபல் புங்கமென்கோடிபுகுங்க
 தங்கள்
 நிலையினிறகைவைக்குமுன்னே யொழிப்பவர்த் செ
 ங்குந்தரே

176. நேரான நந்தஞ்சமதாடு நேரிசரீன் சுசிகை
 கராவளிசந்தராயுதஞ் செய்யம்புகோல்வடிவே
 லேராரு நேமிசுழமுளெகேதிரிணையிலகி
 சேகமுன்றும் மதினெட்டாயுத்திருஞ் செங்குந்
 தரே.

177. துங்குமருணமவந்திசுவீர மொடார்த்தமெழீற்
 நேங்கணம் வங்குங்கலிநிகங்குடகந்திகழ்குணுவந்
 கொங்கணமர்சமலையாளமாளவங்கோதில் கிஞ்
 சிங்கனமாழிமபல் தேயம் வென்றவர் செங்குந்த
 ரே.

வாமசிஞ்,

178. கோதிவெட்டாருலகையோம்பிபகைகளைந்து
 நீதியரசச்சீர் நிறுத்துங்கை--மாதவர்பா
 லோரொன்பான் புண்ணியங்களை யாதிபற்றிய
 மங்க

கேரன்பாணுதங்கனோர் துறுவை—சுருந்
குடைகொடிதேர் பிலிகலாகொள் தோரன்முன்
படையுடையுஞ் செம்மைதிகொள் பங்கை—யு
டையலர்தன்

கோரக்கலிக்களத்திற் கூறுபுனித்தண்டையோடு
வீரக்கழற்கால் கொள்வெற்றிகளை—கேரு
மழமாதி நாற்பொருளுமாய் கலவிபூண்டு
மழமாதிய வொழிக்குமாக்கை—பிறமாக்கோ
பாலெட்டுக் கண்ணோடப் பார்த்திருனிமலர்பதை
க்கோர்

நாலெட்டு மாந்தருடாட்டுவதை—கால

வெருறுச்சிரமன்மன மெய்ப்பொய்ப்பிரண்டும்
வருறுச்சிரமமதவானை—நதருனாடாதி
துட்டசனரெப்பாலுஞ்ஞின்னொசுழித்தகற்றி
சிட்டசனனாக்காக்குஞ்சீர்சாண்ட—யட்டதக்குந்
தேனுமன்னரென்பெயருந்தேர் தலைவரென்பெய
ருங்

கூறுமுறையாலணி செங்குந்தக்கை.

179. கனத்தாலுங்காருகச் செய்தொழிலாலுங்கனக்க
ரிய

கனத்தாலுந்தங்களுக்கீடுமுண்டோ கிந்தந்தார
னமின்

மனதாலும் வாக்கொடுகாயத்தினுமுன் மற்
றொருவர்
சினத்தாலுந்தங்கனினத்தாரைக்காப்பவர் செங்கு
ந்தரே.

180. பட்டுக்கு வால் கொண்டிழைத்தோடித்தோயுந்த
பற்பாவை கெய்தி
மட்டிட்டுமோதும் வியாபாரத்தான் முன்மலர்வ
னைக்

குட்டித்தலைபிட்டகோலாலைக்குகனென் குமரச்
செட்டிக்கனையந் செட்டிகளாவரிச்செங்குந்தரே.

181. வானம் வளரும் பசுக்கள் வளருமகவனருந்
தானம் வளருந்தருமவனருந்தமிழ் முதல
ருளும் வளருஞ்சிவஞான போதலம்வளரு
மானம் வளர்க்கின்ற செங்குந்தரெங்கும் வளர்த
வினை.

182. கிலைத்தார் புவிவினுக்கு யாவருக்குமபிமானகிலை
க்கத்தத்தார், கலைத்தார் வணிகருக்குச் சீவனஞ்செய்
பிடவென்றே கையில் யாண்டும், விலைத்தார் தமிழின
க்குச் செங்குந்தரென்கலிக்கு விலைபாகத்தான், தலைநந்
தாரெனக்கொட்டக்கூந்தனெனும். பெயரினை யுத்தான்
தந்தாரே.

பேறுதரு

183. வேதமொடு வேள்விவிழைந்து பொருளிட்டியர்
 னீதமொடு காத்தினெருங்கை—பாதகநேர்
 வெய்ய தொழிலாழுமுதல் வேண்டாதரம் வளர்
 க்குந்

துய்யதொழிலுநெய்தரோயுங்கை—யுய்யநித
 முக்காற்பெறு சிபமமுட்டாவனந் சிதத்தி
 எக்காதுமெப்பிரொழிலேற்குங்கை—சொக்கை
 யுர்வார்க்குமேனையுது கணுளர்க்குஞ்
 சரியாநெறித் தொழிலுட்டாழ்வு—கரியாய்வி
 யுனங்காக்குமமுயிரையோம்பு தொழிலுண வபி
 மானங்காக்குத்தொழிலே மன்னுங்கை—யினமு

திண்டார்த நேயச்செறிநின்றிமெய்யுறவு
 பூண்டாரோடாடுதொழில் பூணுங்கை—சேண்ட
 குநீ

வெய்யின்மழைபனிகால் வீசான்மெய்யாமே
 உய்ய சிதொழிநோய் சத்தக்கை—யையமில்சீர்
 க்

கல்வி பெருங்கேள் விகனர்தனநற்றூனதன்மம்
 வில்வினாநஞ் செய்தொழின் மேவுங்கை—புல்ச
 ருகா

லங்கி கொள்ளன்றுயிர்க்கணனூநிற்கோடெநிந்
 தூண்

பொங்கி கொள்ளாத்தொழிறிர் புங்கக்கை—துங்
 கமிப்புன்

கூழ்மாந்து னோர்க்குங்குறைவிலாச் சொற்றவர்க்

குந்
 குழ்மானக்காவ்றொழிற் குழங்கை—தாழ்வினமி

கு
 கட்பணத்தினுஞ்சிபாற் காண்டணமே மிக்கநெ
 னப்

பெட்டிநுந் மேற்றதொழில் பெற்றுயுங்கை—ந
 ட்பிதுறு

தென்புத்தராதியர்க்குச் செய்கமோரைத்தனை
 த்த

மின்பு கொடுசெய்தேயிமைக்குங்கை—துன்பில்
 தயாவிருத்தி பட்டாற்றகு போகமெட்டும்

வியாதமின் போங்குவிமலக்கை—நிபாதமுறு
 நற்குணமேர்ப்பத்தினையுராடி மற்றோர்பத்தாருந்

துற்குணத்தைகாடாத தொன்மைக்கை—நிற்கு
 முபகார மீரோருகிட்டுந்ருமோய்

யபகாரமியாண்டு மெனுவங்கை—சபகார
 மொய்செயற்சீர்மாராத மொய்ப்பு கொடேர்பத்

தாரும்
 வைசிபச் சீர்மாருதவண்மைக்கை—மெய்சிர
 வ

ரேத்துமுதலியரென்றே துணைமநாயத்தாற்
 நேற்றியெனாந்திக்கினுஞ்சொல்செட்டிமைக்கை.

184. செங்கண்மா லுத்தியத்தாமரை னால் வாங்கித் தீத்

ள் வட்டத்தழைத்து

தேவரஸகர்கேவசெழுநிவர் பாவோட சேர்க்

சுவிழைநிழலுதுதோய்நறு

பங்கயன்றன்முதம்படமரமதாகலே பச்சாமால்

முன்னுட்தாய்ப்

பரிவாலகத்தியன் விழுதுகொலையதாய்ப் ப

ணிசேடன்னவலிகயிறதாய்

வெங்கட்சட்டாமுனிவிசைக்கொலதழுவேந் விண்

முனிமிதிப்பலகையாய்

மேலானமகதிமுனி நாடாவினோடமுன் விரித்

த பாவதினெயது

சங்கரன்மதலைப் பவமிலாத் தழிவேச் சமைத்து

யயிடுவன விண் ணுளோர்

சயசபெனவாழ்த்தக்கை பேற்றருடுகக்கொள

ன்ருவகாலமும்வாழியே.

185. மின்னேய்த்த,

கூர்வேற்கைப் பெய்மான் செங்குந்தர்க்கறம்மீ

ங்க

பேர்வேட்கையேடுமெழுந்தருளி-பேர்வேட்கை

பாவோடுநின்ற தெனப்பாவனையிற் செய்துநிம்ப

பாவோடு முற்சுவமும் பார்த்திலரே.

புதுவதெனவென் வள்ளுவருமற்றைப்

பலவோருமுந் தாழிலைப்புகழாராகில்

திதுபலசேர்தனற்றின்னடார் யேயஞ்

சொந்தனில் வெயில் பனிகான் மழைமுன்

குளோர்

பொதும் வயல் செல்லுந் தோரைப்பூட்டார்

புன்செய்பயிர் கன்செய்பயிர் போற்றும்புரு

மாதவினாச் சேரே பூவசியர்தம்புலையுமை

கேளான் குடி மேளக்கிணரே.

187. வானத்தை நோக்கிப்பலவினத்தையோப்பிவளர்

த்தடிநீ

முனத்தை காடுமடல் சீச்சிவேருருழைப்பிற்

கையர்

வானத்தைபுண்டு கல்லடைவைச் சுற்றிய கந்த

மின்றி

மானத்தைக்காப்பதன்றோ மக்களுக்குள்ளமாட்

சிமையே.

188. மாற்றற்கரியவனமார் மயிலையில் வள்ளுவன்ரு

னோற்றற்குலகிடை யெத்தனையோ தொழி

மாற்றற்சனிகலை செய்தல் கொண்டேரீயநீகரி

த்தான்

சோழநாட்டிலேயுந் தமக்கைக்குக் கோபஞ்சரக்கு

மென்றே.

189 பானலச்செங்காப்புலவன் செங்குந்தரைப்பார்த்

தமிழ்நாடு

காளையம் ஓர் சிநவகாண நெஞ்சங்கயிற் றுருகி

நாளைமயக கலமோடேகலை நல்காகியதன்

மேனலுமன்ற பொருண்லந்தோடது விளங்கின

‘Gent.

190. செய்யுள் தொழிலனைத்துஞ் சீர் தூக்கிப்பார்க்கில்

கலை

தெய்வந்தொழிந்து சிவரிஷ்டியேன—வையமிழை

தெள்ளுமறை நூற் பொருளைச் செந்தமிழினால்

சுரு

வள்ளுவனார் கொண்டதல்லவா.

191. ஏனையெட்டேனை வுன்றெண்ணசாறுடல் வாழப்

பாரசுக்கிப்போவாப்பதஞ்சே—பாரியைக்

தேவநிலை நோக்கிச் சென்றது மான்மே
புறே

261

பொய்யுள்ளித் தோஷமும்.

192. உண்ணா நோந்து முனாவித்திரியலாம்

29 துணியைத் துணிபதற்குப் பாபா—துணியை

உருக்த பன்ருநிதுமொன்றிபுலாவ

வருங்குமாவார் மதிப்பவர்.

193. ~~9010~~

உரித்தாழினை தென்னவுயர் குறச்சொல்வன்ரு
வஞ்சு

வங்குச்

செய்தொழில் அறித்தமைத்தேட்டக்தா

194. சி.டி.பி.எஸ். பாட.பாள் சு.தி.தன்

வரினி, அச்சுபாடினன்கம்பன்

சட்டிவனா முயலுஞ் சீலும்.

ஏதென்கொண்டிருக்கிறதும்

சாட்டிக் செழிமேற்றி வளிகுப்பன்

ஏனெனினும் இவ்வாறு

சட்டியினைகள் கரத்திலும்.

பொருள்கள் கருத்துக்கும்

அ. ச. சேனகோபாலகோம்பு

சுதந்திரம் உண்டாக வேண்டும்

சட்டிதெய்வீகம் வினைக்கிடம்
 எர்தீங்காதிதமைவினைக்கிடம்
 சட்டியாருத்தொழங்குறித்ததும்
 எர்மணனுழங்கேயுறித்ததும்
 சட்டியிசைக்குகிராமேர்
 எரினீசையிவ்வுலகேரே

195. மெலையமறைக்கொலங்காலமாறி
 மெலிந்துமறைந்தப்போன் மீளுதலுமுண்டு
 மெலையதெய்வீகமெலங்காலமாறி
 மெலிந்துமறைந்தப்போன் மீளுதலுமுண்டு
 மெலையீசையமெலங்காலமாறி
 மெலிந்துமறைந்தப்போன் மீளுதலுமுண்டு

196 எண்ணில் பலநூல்கள் நால்வேதத்தினர்
 மெழுமேனுமவ்வவற்றுளொன்றேமேலாம்
 எண்ணில் பலதெய்வநூற்றிசைபிறுளொ
 மெழுமேனுமவ்வவற்றுளொன்றேமேலாம்
 எண்ணில் பலமதங்களுந்நாதிபுள்ள
 மெழுமேனுமவ்வவற்றுளொன்றேமேலாம்
 எண்ணில் பலமரபுகளால் வருணத்தினர்
 மெழுமேனுமவ்வவற்றுண்மேலொன்றாமே.

197. எத்தனையோ பார்ப்பாரிவ்வுலகமெல்லா
 மிருந்தாலுங் குலப்பார்ப்பாரிலக்கத்தொன்றே

எத்தனையோ வரசரிவ்வுலகமெல்லா
 மிருந்தாலுங்கு வரசரிலக்கத்தொன்றே
 எத்தனையோ வளாரிவ்வுலகமெல்லா
 மிருந்தாலுங் குலவணிகரிலக்கத்தொன்றே
 எத்தனையோ வளாரிவ்வுலகமெல்லா
 மிருந்தாலுங்குலவேளாரிலக்கத்தொன்றே.

198 எம்மரபினுஞ்செய்க்கோல் வேந்தருண்டு
 எம்மரபினுஞ் கொய்க்கோல் வேந்தருண்டு
 எம்மரபினுஞ் கற்ற களிகளாண்டு
 எம்மரபினுஞ் கல்லாக்காயருண்டு
 எம்மரபினுஞ் பெரியோர்சிறியருண்டு
 எம்மரபினுஞ் செல்வர்வறியருண்டு
 எம்மரபினுஞ் புனிதர்புலையருண்டு
 எம்மரபினுஞ் கற்புங்களவுருண்டே.

என, செங்குந்தர்மலை, செங்குந்தர் மரபுணிக்
 கம், செங்குந்தர் திருக்கைவழக்கம், மழுப்பெழுபது,
 தனியங்கள், தேவகிதை முதலியவற்றுள் கூறியிருத்
 தலைக்கான்க.

உருத்திரகணிகையர் நவசத்திகள் எவ்வதற்
 குல, அன்னோர்களிருந்த ஒழுக்கமும் என்பத
 ற்று, பெரியபுராணம்.

199. கதிர்மணி பிறத்தென்னவுருத்திரகணிகைமாரா

பதியிலார் குலத்திறனென்றிப் பரவையுமீரன்

இவ்வயத்

விதியுளினிளக்கத்தாலே மேதகுசான்றோரன்ற
மதியணிபுவிதளன்னுண்மங்கலவணியாற்சாத்தி.

அகவஸ்தியர் மரபுநூல்.

100. சாரப்பாபுலஸ்தியனே சார்ந்தது கேளு

சருவாகருவசத்திப் பரபைச் சொல்வேன்

தாரப்பாபுலஸ்தியன்கையர் தங் குலமேயாகும்

தருவான் அரனுடைய தேவியாகும்

காரப்பாபுலவீரர் மக்கள் தன்னை

கலமாகலட்சமென்றமக்களோடு

காரப்பாகந்தவன் படைக்குத்தானும்

கருவாகந்தலைவராயிருந்தார் பாரே.

திருவிளையாடற்புராணம்.

201. அரவல்லுலார்பாலாசை நீத்தவர்க்கேவிநி

ருவமென்றளவில் வேதஞ்சாற்றியதலைவன் றன்

னைப்

பரவையதன்புலவிதீர்பான்கழுது கண்படுக்கும்பா

லு

விரவின் ற்றுது கொண்டோனினையடிமுடிநே

ல் பைப்பாடி.

திருவிளையாடற்புராணம்.

202. மணிதிகழ்மரடமலிம துரபுரிவாழ்த்திராய்

துணிவுடவின்னன்புகேட்டணக்கோமெசு துர

சொல்லியின்

னணிதிகழ்வகைப் பொன்னணையாட்டுளாணி

ப்பொன்னைப்

பலினைடைசுநெய்க்குபுறேசிபயங்கமுனே.

தலையான்.

203. சூலடிக்கெவருர்காண்பாலர் தாதின் மன்னி

வடுபாற்

றேவடிதாதியர் பெண்பாசுராகச்சிவார்ப்பணமா

யத்

துவடியாக்கவ்ணையர் தயினறுதலந்தோகைய

ரைச்

சேவடிக்காழ்பணிசெய்யணிப்பார்த்தல்கிறப்ப

டைத்தே.

உபதேசகாண்டம்.

204. எந்தையிசன்குமையின் றனித்தபைங்குனிக்குத்

தத்திமாறுகற்காரிருதடம் புரத்தவற்குச்

சிக்கைதகூர் தருகிலகணத்தவர்க்கெனச்சிறந்த

பக்குகூர் தருகில முற்றலயம் புரிவார்.

205. கீடுகோபுரமண்டபமுதலிய கிப்பி
யாடுவெண்ணைத்திருக் களஞ்சுரமரையலகை
லாடுகெவெய்த்தீபம் வெண்சாந்திலையுதல்
மாடுகின் றெழுந்தும்புகை முதலியவழிபார்.

206. காற்றெய்வன்கில் வெண்குடைவாகனந்தரளம்
பூந்தெய்வணிப்பொலன் கலன்முதிவெப்பொரு
ந்த
வார்த்தருத்தொழிநாடுபுரிபுடனளிப்பார்
சேற்ற்தெந்நெலாங்கழனிமற்றவர்க் கெனச்சேர்ப்
பார்.

207. சங்குரைத்தமிழிவற்றிநூட்டாக்கென கியவற்ற
தோங்குசிறந்தையினுந் திழைத்தார் களஞ்சுர
நீர்
தேங்கு செஞ்சுடையாதுவற்றிநெடுங்குரிலை
தாங்குமுச்சிறிற்றிருந்தொழியாவளந்தழைப்பார்

சேதுப்புராணம்.

208. அருகசீர் பாடலாடபிடுகவேளைதன்னின்
முக்குமுன்னியங்கள் காலமுன்றினமுயங்கச்
செய்வோர்
திருகுவிம்பவங்கனிங்கிச் சிறப்பினெடியவெந்
பின்
மருக்குமிராமராதன் வளர்சிவபுரத்தில் வாழ்
வார்

காஞ்சிப்புராணம்.

209. காலமும் பரிமாவாக்களுடசக்கணிகை நல்லார்.
நிலநகர் கசெமென்று நெடுமுறைநாள்நி மூலத்
தலைவனுக்குளினு நஞ்சுத்தவந் தோர்
வி
யலகில் பண்ணிவாழ்ந்தங்கரும் பெறல்வீடுதோர்
வார்.

குலவிளக்கம்.

சுக்கிராமங்கலிலுள்ள கம்மவர்களில் சிலர் தன்
களும் செங்குந்த குலத்திற்பிறந்த குருநீடமேயென்கூறு
வமாற்றியரும் வேளாளப்பண்டாரங்களை குருவாக
வைத்துக்கொண்டு நமது குலகுருநீடம் கச்சி ஆளவ
ந்த வள்ளலாராதின் பரீ கச்சபேஸ்வர சேசிகரையா
வழைத்துநீட்டசைசெய்துகொள்ளாமலும் பிறகுருவை
வற்படுத்திக்கொண்டிருப்பதும் சூத்திரரிடத்திலுள்ள
னம்புசிப்பதும் தருமகைக்கரியங்களை அன்னியர்கனி
டத்தில் ஒப்பிவித்து அதனால் மோசம்போனதும் முத
லியதுந்கிருத்தியங்களை யெல்லாம் நீக்கவேண்டுமென்
பதற்கு.

சிவதருமோத்திரம்.

210. தடுத்ததண்ணியன் பாற்கொள்கசாத்திரந்
கொடுக்குத்தேசிகன் நங்குலத்தில்லையே

லெத்தவன்னியனையருகன்றொழிந்
கொடிக் கொண்பரமார்த்தங்கொடுப்பதே.

214. ஓ மென்னும் பதப்பொருளையுணர்ந்தார்தாமே
கொணர்ந்தாரும் வேதனையொருமை கூற
கொமென்னும்பதமொழித்தஞ்செழுத்துமாதர்க்
கொழுங்குடையருத்திரர்க்குமுரைக்கலாமே.

காசிகாண்டம்.

212. அறந்துளோர்புணாபுணைப்புகி துந்திடினள
ப்பருங்கால

முறந் அழிமலத்திற்புழுவதாய் நாகினையதுவர்
பின்னவரிடத்தி
னறம்புபில் விஞ்சைகற்றுளேரவர்பாலரும்பொ
ருளேற்றுளோரவர் பாற்
பொருளதனால் வேள்வியாற்றினார்கள்
பிழைப்பருகிடைச்சேர்வார்.

213. கட்டெற்பிடத்தனிருத்தருத்தல் கப்பரைதனிலு
ணலாகா

உட்டெளிமறையோரளித்த சோழமிர்தம் வேந்
தர்சோறு வர்தபாலடிசி

ஸட்டைய ரளித்தவழிசினல்லடி சிவ்பின்னவரிவின
முரால்

கொட்டியருதியாதலால் பின்னோரிடத்துணல்
சுதற்பிணுமா.

திருக்கைவழக்கம்.

இற்பழிக்கு.

214. நரண்பண்ணலுந்நியமநம்புந்நி கொண்ப
யாண்பெயர்ந்நுதருசெழுத்துமாதர்க்

மாலை.

215. முத்தமிழ்வேந்தொம்முன்னவன்கோயின்முறை
களைத்தங்
கைத்தலத்தத்வஞ்ஞான்றயலர்க் கொருகாரிய
மும்
வைத்தறகாதெனவாண்பெண்ணடங்கலும் வாங்
கிச்செய்தே

செத்திறவாச்சிறப்பெய்தி நின்றார்க்கிச்செங்குந்
தரே.

216. மூவகைத்திக்கையுட்டந்தைசமயமுயன்றளிப்பத்
தாவில்விசேட நிருவாணத்தக்குலத்தந்தணர்கை

பாவபிடேகத்தர்பன்முறையாழ்ந்துபரிந்தவிழ்த்
தேவருமெச்சப்பெற்றோங்கி நிற்பார்களிச் செங்
குந்தரே.

ஈட்டிஎழுபது.

217. அழகுநீழ்முகியொரு கற்பமெலாங்கிடக்கினு
மென்னழலினின்று, வெம்பாமே வெளிக்கானுண்டு
காலைவெளியிஸ் விடாதிருந்தானென, வம்பாரும் த
ழய்தொடையுண்டுவதமலைவழம்வந்தேனெடு, சம்
பாதிக்கமுதகிதருஞ் சயகெட்டும் யோலவினவத்தா
ராவன்றே.

218. உருக்கொடு பணியாதாரையுளத்திலஞ் செழுத்
தையுன்னிப்
பெருக்கீர்த்தவள நீற்றையெணியேயணிமா
தாரைத்
தருக்கொடுகின்று கண்ணீர்ததும்பமுன்னடா
தாரைத்
திருக்கோயில்வலம்வாராரைச்சினத்தொடும்பொ
ருஞ்செங்குந்தம்.

219. கூவினையிதழிதும்பைகொண்டருச்சித்தபேர்க்கு
முவர்தம்பாடலோதிமுன்வின்று பணிந்தபேர்
க்கும்.

விவெளாடஞ்செழுத்தையகத்துளே கினைந்தபேர்
க்கும்.

தேவநாடாள் வைக்குந்திருக்கை வேற்றனைச்
செங்குந்தம்.

தசாங்கம்.

220. பொன்னவிரும்பைங்கூரழ்வுனையே செங்குந்த
மன்னருறையுமேகராபிண்டலந்
வந்தவணையுதரிநிலைவாழ்வித்தகொங்கிவளர்
கந்தவரை றேரிவரைகாண்.

221. செம்பொற்சிறையனமே செவ்வச் செங்குந்தம்ன்
ன்
ரம்பொன் கொழித்திருகல்லாறிமம்பா-- மெம்ப
ரையைத்
தங்கையெனக்கொண்டு வினைத்தாங்குமனைப்
போற்றுசிவ
கங்கையுமொண்காவிரியுங்காண்.

222. இதமிகைக்குந்தமுதலே கேடில்செங்குந்தமன்னர்
நாதமொடுவாழ்தருன்னாடுரையாய்- நீதமெனும்
பூனாரும்பல்கலைதேர் புண்ணியருங்கொண்டாடு
சேனாடுஞ்சோனாடுத்தேர்.

223. ஆடுந்தொழிந்மயிலே யங்கையிற் செங்குந்தமன்

னர்

நாடும்புனித நகர்கூறும்-பாடுபுரி

மந்தன் செருக்ககாற்றி மாட்டியொகோட்சிதருங்

கந்தனபயன் பதிகன்கான்.

224. பேதேரித்தேனு கடும்புள்ளே செங்குந்தமன்னார்

தாதேரித்தேன் பிழற்றுந்தார்மிழற்று-யேன

மிரத்தலை ஓசயாதியார்க்கு மிருகிமநலநல்து

வரைத்தமு லல்லாத்தியுமேயாம்.

225. தாழச்சிழங்கிற்றழை வாய்க்குருகேசெங்

கோலக்கை வேலனார் கொக்கிசையாய்- ஞ் லமி

சை

மைச்சிரவர்க்கெட்டாத வானவர் கோனார் தரு

முச்

சைச்சிரவங்கோரமேனச்சாற்று.

226. அன்பிற் பிசிவரியவன் றிலே செங்குந்த

ரின்புற்றிவருமிமோதாய்-வன்புற்றென்

தாவதப்போரேனுங் கடிப்பொழிதிற்பேக்குறு

வம்

தாவதமாறார் சாமுமாம்.

227. கேதஞ்சித்தி மிலாக்கேகபமே செங்குந்த

நாதர்முச்ச நனிளீளம்பய்யோதமெலாஞ்

சீதமெழை கூடித்திகழ்க்காலோங்கொனிகொள்

வேதமொடு சென் னுமாம்மின்.

228. நங்கைார் வேய்ச் தாளபழஞ் நாகணவாயேகு

வங்கையர் தங்கேணநீபாய்தரைபாய்- னுங்கமி

காலலோடி வைகித்தங்காவலன் மெய்காக்குமெழி

செவ்வெடு வேங்கையும்குஞர்.

229. நிதிலருங்குற்பிற்புகழ்புறவே செங்குந்தர்

கீத்தருச்சங்கோணிலை புகலாய்-கோதில்பு

வானவரைமானவரைவாழ்விப்பானென்குமொன்

பானதனிச்செங்கோலரி.

செங்குந்த ருசல்.

230. பொன்னுலவு வாசவன்மால் பிரமன்விண்ணே

போரசார் வாதைவெள்ளிப்பொருப்பிசை

றன்னுடனே யுரைக்கதுதல் விழியில்விசை.

தழற் பொறியிலுமுகவன்னை வாவென்று

பன்னு மசரோசு குழா நாசமாகப்

படை சிதரத்தெவர்கடம் பயங்கலா

மின்னுதலிவேல்கொடுபோய் வெண்பெயின்

வென்றகுகன் பின்னரோயாடிநூல்

231. வச்சமணிபாற் கலிடத்த கால்களுட்டி

வைடுரிவத்திலுயர் விட்டம்போட்டு

பச்சாசிற மரகதத்தாற் கொடுங்கைசேர்த்துப்

பருலை யிணிப்பலகைத் தொட்டிபூட்டி

கிச்சுச்செம்மொன்னின் வடக்கயிறு தூங்கி

கிலையாகட்டித்தருசன் மீதே

கச்சிமாவடிக்கம்பர் பங்கல் வாரூங்

கொளரியுமை புத்திரோ யாடிநூல்.

232. சந்திரகாந்தியினொளி சேர்ப்பட்டினுந்

தபனொழிப்பட்டாறு மழகுசேர

வந்தமிசுசவரிகள் சல்லிகளுந் தூக்கி

யலங்காரக்கண்ணாடி பொலிகள் வீசச்

சுத்தரமாகிய செம்பொற்குடங்கண்மின்ன

தூய்மணி மாணிக்கவிளக்கெங்குமன்ன

வித்தடைவாயலங்கரித்த லுசன் மீதே

பியச்முருகன் துணை யுள்ளேயாடிநூல்.

233. தருசினொடொல்துடிக்க டோமோதத்

தவண்கிட்பொலிகறங்க மிதுவேனுநாதம்

வருசென் னெக்காளோரத்திரவீணை

மகிழ்ச்சுரண்டலநாதவொலிகளார்ப்ப

வொருவருக்குமுலகிலிந்தப் பெருமைவாரா

துரைக்கிலெனச் சகலனாத்தியமுழங்க

குருபரன்னுளினை மலரைப்போற்றிநாளுந்

குடிபெருஞ்செங்குத்தர்களேயாடிநூல்.

234. சந்தனங்குங்குமம்புனு துளபழப்பன் வீர்

சவ்வாதுகூட்டி வட்டிநன்னின்பெருண்டு

கந்தமிசுதோகையர்க ணிரைந்துபூர்க்

கனசுகந்தக்கார் குழலார்வசந்தமா

யிந்துதன் மடவார்கள் பூப்பந்தால்விட்

டெரிக்கையான் மருக்கொழுந்து மலர்ந்

வாரிச்

சிந்துமழைபோற் பொழியக்களித்தவீரச்

செங்குத்தமன்னவரேயாடிநூல்.

235. பெண்கள் பொன்னினுலத்திசங்கை மேர்திப்

பிரபலமுடன் சோபனமங்கனமும்கூற்ப்

பண்புடனே திராகவசந்தங்கண்மீதிற்

பரவிபிளங்கன்னியர்கள் வடந்தேரட்டி

பெண்குருதிபிராகமு வெண்டிசையுமோங்க

வெழிற்றாளமிசுதி சைகளேங்குமார்ப்ப

கொன்றைமுடி சடைப் பரமன்றன் வரைக்குங்

கொற்றவ வுட்களையாடிஞ்சல்.

236. மாதவருமறையோரும் சிசுந

வண்டமிழோர் செந்தமிழான் பகிழ்ந்துவாழ்

த்த

வோதுபட்டுவொருபாற் புகழ்ந்திப்போற்ற

வுகந்துகட்டியக்கூரரச்சரிக்க

வாழ்ந்து வாத்தியத்தின் றொனிகளெங்கு

மதிர்து பருங்கடலொலிப்பால் முழங்கியா

ர்ப்ப

சீதமசீதசடைப்பரமன் சிறுவரான

செங்குந்தமன்னவரே யாடிஞ்சல்.

237. பழுதின் மொழித்தமிழொட்டக்கூத்தன் முன்னு

பகர்வளவன் சமுகத்திற் பரிவாயீட்டி

பெழுபது பாட்டுரைக்க மனமொருகயாக

வசை சிரச்சிக்கா தனத்தையிட்டி காரும்

வழுவிற்றமுரைகேட்டுப் பெருமைகொண்ட

வண்மையுள்ள நவவீரமன்னரான

வுழைமுப்பாணியரடிபைத் துதித்தேளுன

முயர் செங்குந்தாதிபரேயாடிஞ்சல்.

அஞ்செழுத்து மந்திரத்தையிதூதாரை

யரியமுத்திரமும் வெய்திநீணியாதாரைத்

தஞ்சமெனச் சிவனடிவாய் பணிசெய்யாரைத்

தஞ்சுடனே சிறு பைத்தை வலம்வராரை

வஞ்சனைபெய்து நெஞ்சின்மறவாதாரை

வளர்ச்சடைப்போன்றான் மனதில்வையாதாரை

வெஞ்சுமறச்சிரந்தாணிநீறுமகிழ்ந்துவாழும்

வீரசெங்குந்தாதிபரேயாடிஞ்சல்.

239. அரிவையர்கள் புரத நடனவண்ணாட

வணிகளாடியியோர்களுல்லா மகிழ்ந்துபார்

க்கப்

பரிவுடனே கவரிபிருபாளுந் வீசப்

பகைவரெல்லாம் வணங்கினலம் பாரித்தார்ப்ப

வரிசைமலர்ச் செங்கடப்பமலை பூண்டி

வையமெலாடிகமணக்கும் வளமையுள்ள

நுருகருணை தழைத்தவரே யுயர்ந்தகோழிக்

கொடினிருது படைத்தவரே யாடிஞ்சல்.

240. பட்டாடையசைந்தாட மல்கிவிட்ட

பதக்கம் பொற்சம்பபணி முத்திரங்கொண்ட

விட்டரத்தினக்கடுக்கன் காழிலாட

வெழில் வீசஞ்செங்கடப்ப மாலையாடச்

கட்டிகண்ட சாமணப்பூரையாடத்

தொடுத்தகறை பூணந்திழைக்களாட

மட்டவீழ்மாமன் நிறைந்தவனாதே .

வல்லனை வென்றவரேயாடிஞ்சல்.

241. வாசமலர் முடித்தவனாகும் பூண்
வனிதையர் கடிஞ்செய்தவரால் கடம்மிந்
றேசுறு பெருங்குத்திரமுய்ப்பொன்னுலே
திகழுதுதழ்ந்தமுஞ் சுட்டிகளுந்துன்ன
காசுபுத்து நவரந்தக்கடுக்கன் சோடு
காதினணிர்தவ்வவற்றி னெளிதண்மின்ன
வாசவன் விண்ணோர்கள் சிறைமீட்டிந்திராணி
கங்குலியந்தந்தவரேயாடிஞ்சல்.

242. நவீழங்காமைதீர்ப்பட்ட மானங்காத்த
நவவீரநாயகரேயாடிஞ்சல்
பாணிகாக்கும் புலவோர்கண்டிடி கடிபப்
பரிசளிக்கும் பார்த்திரேயாடிஞ்சல்
தாதுமபின்மீதேறுஞ் சுப்பிரமண்ணிபச்
சாமிதுணை யானரேயாடிஞ்சல்.

243. காலன்முறிபுகழிவழுதி யோலைவிட்ட
காலன்மனைநவ வீரர்களேயாடிஞ்சல்
குலமழுமான் கௌரவ்மைந்தரென்ற
சொல்லுயர்ந்தகாயகரேயாடிஞ்சல்
சிலமுடனஞ் செழுத்தைந்துதித்தெந்நாளுந்
சிவபூசை தீரந்தரேயாடிஞ்சல்

பாலகண்ட னும்பாலகைகையப்போல

வவரவர்தம்மனை நயரோடாடிஞ்சல்.

244. கயிலையாடு புகழ்விசைசூழவேமெய்க்

காவல்செய்த காவலரேயாடிஞ்சல்

பயனறிந்தேனடைக் கழிமன்றடைந்த பேரை

பரிவுடனாறிப்பவரே யாடிஞ்சல்

தயவுதரும்பதக்கிவென்னுளும் லாழுஞ்

குணமுண்டானவரே யாடிஞ்சல்

லயவொழி நாமகளரியோடும்பேரோ

வவரவர் கண்மனைநியரோடாடிஞ்சல்.

மங்களம்.

செயமங்களம் நித்தியசபமங்களம்.

245. நவநகாவல் மெய்க்காவ லமைந்தநவவீரர்க்கும்

அறுமுகவன் னுலையென மரசுந்தடயக்கும்

நறுமலர்ச்செங்கடப்ப நாலேமணி யார்பார்க்கும்

நாவிவங்காதருள்செய் நாயகரேயாடிஞ்சல்

செயமங்களம் நித்திய சபமங்களம்.

246. ஆதிசத்திபாதர்சிலம்பிலவதரித்தவர்க்கும்

அமரசிறைதனைநீர்த்த வ்ருளாளருக்கும்

குதுசெயுமகரர்களைச் செயித்துச் செயங்கொண்

டலர்க்கும்

செங்குந்தச் சிவரீதி தெளிவளவருக்கும்

செயமங்களம் சித்தி செயமங்களம்.

247. கயிலாயமலைக் காவல் காக்குமுயர் காயகர்க்கும்

கருதரிய கோழிக்கொடிக் கதிபருக்கும்

பயனுதலுஞ்சிவசமய பத்தி பரிபாலகர்க்கும்

பச்சமாய் நதர்காத்த பண்டிள்ளவருக்கும்

செயமங்களம் சித்தி செயமங்களம்.

(முற்றிற்று.)

குமரகுருபரன் மனை.

செங்குந்தர்

சடங்காச்சாரங்கள்.

கல்யாணசடங்கு.

விவாகக் கல்யாணப்பின்பு ஈட்டி, வில், வாழ்முத
வியக் கத்திரி சிவனத்தே தாடு மணமகளைச் சிங்காரித்து
ஊர்கொலம்பெரு பெண்பீட்டிற்குபோய் சாஸ்திரவி
திப்படி கல்யாணஞ்செய்வது வழக்கம்.

குறிப்பு:—சடங்காச்சாரங்கள் யது சிற்சிலவிட
மாகவியப்பிழை அன்னியஜாதி ஆச்சாரங்கலந் துத்
தற்காலம்மாறுபட்டிருக்கின்றனவாகையாலேசென்ற
விதிப்படி கல்யாணஞ்செய்வது நம்குலகுருவைக்கே
ண்டாவது இல்லது ஆதிசைவப் பிராமணக் குருவை
க்கொண்டாவது செயலித்தாலம்சாஸ்திரமுழக்காகவு
ழைப்பது வகிசைக்கிரமங்களையும் செய்து வந்த
திவையபர்கள். அப்பொழுது கண்டுதெளியலாம்.

ஜனனகாலத்தில் செய்யும் சடங்கு.

கர்ப்பதானம், பும்சுவனம், கெந்தம், ஜாதகர்மம்,
நாமகரணம், சக்திமிதித்தல், அன்னிப்பிதெண்ணுதல்
டாகர்ணம், வித்தியாசம்பம், உபநயனம், என்பவைக
ளாம்.

(1) கர்ப்பதானம்:-- பெண் குதுவானப்பின்பு
மனமகனும் மனமகனும் ஒன்றுபடச்செய்யும் சடங்கு

(2) புச்சுவனம்:—(புச்சுடல்) கர்ப்பவதம். இவது அல்லது விவது மாதத்தில் எந்தப்பகலில் புருஷன் சந்திரன் கூடியிருக்கிறானோ அந்தப்பகலில் புச்சுவனச்சடங்கு செய்தல்.

(3) சீமந்தம்:—கர்ப்பம் அசைவனும் காலம் துடங்கி பிரசவமாகுமுன் செய்யும்சடங்கு.

(4) ஜாதகம்:—குழந்தைபிறந்தவுடன் ஜோதிசைவந்தரணிதப்படி பிறந்தநாள் நட்சத்திரங்கள் முதலியவற்றை எழுதுவித்து ஆகிசைவிராமணர்கட்கு தானம் கொடுத்தல் முதலியபடி.

குறிப்பு:—மகவைப்பெற்ற தாய்க்கு 10 நாள்வுள்ளில் தீட்டி இருக்கின்றனமையால் 10வது நாளில் வீடுவரசுல்கத்திசெய்து பாண்டமுதலியவற்றை கத்திச் செய்து 12 நாள் தாயையும் மகவையும் ஸ்கானம்செய்வித்து தீட்டுக்குழித்து தன் குலகுருவைக்கொண்டாண்டு அல்லது ஆகிசைவிராமணர்கட்கு கொண்டுண்டாவது புண்ணியாவசனம் செய்வித்தல், இக்காலங்களில் பத்தும்பத்திரர்களையும் வரகழைத்து அவர்களுக்கும் ஸ்கானம்செய்வித்து விருத்திட்டு சந்தோஷிக்கொண்டிருத்தல்.

(5) நாமகதணம்:—10, 12, நாட்களில்கப் முகத்தத்தல் மகவுக்குப் பெயர்செய்துக்குரிய சடங்கு கூத்திரிபருக்குரியப் பலத்தைக்குறிக்கும் பெயர்களை அல்லது பத்திரம்பந்தமாய் தங்கள் இஷ்டத்தைப்பின் பெயர்களை பெண்களுக்கும் இடுதல்வேண்டும்.

(6) சந்திமிதித்தல்:—குழந்தையை வதுபிறந்தகிரகத்தினின்றும் வேற்றிப்பத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு போகுதல் சந்திமிதித்தல் என்னப்படும்.

குறிப்பு:—இஃது குழந்தைபிறந்த 10வது மாதத்தில் குரியனையும் விவது மாதத்தில் சந்திரனையும் பார்க்கவேண்டி கோவிலுக்குப்போய்வதாம்.

(7) அன்னப்பிராசனம்:—குழந்தைக்கு பரிமாணத்திஷ்டவெய்யவது அல்லது ஒருவருஷத்திலேயாவது விதிப்படி காயிம்மத்திஷ்ட உட்காரவைத்து அன்னம் உண்பித்தலாகிய சடங்கு.

(8) குடகர்ணம்:—குழந்தைக்கு ஒருநாள் மட்டும் அல்லது 3 வருடமானபிடி பிறந்தவுடன்தேவனான தலைமகிரைவாங்கி காதுகுத்தல் முதலிய சடங்கு.

(9) வித்திராமம்:—பிள்ளைக்கு விவயதில் தந்தனில் விதிப்படி வித்தியாப்பியாசமும் தனார் வித்தியாப்பியாசமும் செய்வித்தல்; தனுர் வித்தைக்குப்பிறந்த சற்காலம் சாமசாதவித்தையை கற்குபுகளியுருமா.

(10) உபவனம்:—(இதன்போருள்) ஆச்சாரம் குச்சீமீபமாய்ச்சேர்ப்பித்தல். பூஜூல்தரித்தல் முதல் முவருணத்தாருக்கும் உரியது. பிராமணர் 7வயதுமுதல் 11வயது வரைக்கும்; கூத்திரியர் 11வயதுமுதல் 22வயதுவரைக்கும்; வைசியர் 12வயதுமுதல் 24வயது வரைக்கும் உபவனம் செய்துகொள்ளலாம். இஃது

தனம் செழியத்தவரினவாகன விராத்திபர்களுள்
வோர்கள் இவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தம் செய்து
ப்பதுமுண்டு.

பூணூல், தரிக்கவேண்டிய விதி.

நூற்கட்டி, முப்பரியையுடைய இழைகள் கூடி
இடது தோழின்மேலிருந்து வலது தோளின்மீழ்தொ
ங்கத்தக்க பூணூலை பிராமணர் பருத்தி நூலினாலும்
கூத்திரியன் பட்டி நூலினாலும் வைகபுன் ஆற்றிய
ரிஞலும் தரிக்கக்கூடவன். மறந்தறியுறவு சிவமயாவ
ழி மூன்றின் நூலினாலும் தரித்துக்கொள்ளவே
ண்டியென்பது வேதவிதி. மணம்புரியாதவர்களை ஓர்
நீத்திரத்தோடும் மணம் புரிந்தவர்கள் இரண்டு முதல்
பத்தையும் தரித்தல்விதி.

சுவசங்கள் செய்கிற காலங்களில் மாலையாகத்தெ
ய்குகின்ற பூணூலை முதுகின்புறமாக இடவெண்ணும்
அல்லது வலது செயிற் சுத்தவேண்டும்.

ஜாதிக்குரிய பட்டப்பெயர்களாவன.

வர்மர், நாயகர், பூபதி, கோமான், தேவர், லு
வர், செம்பியர், கச்சிராயர், நாயனார், முனிவர், மு
தலியர், தேசிகர், வீரர்.

குறிப்பு:—மாவடி சிங்காசனத்தில் அரசு வீற்றி
ருந்துபோது மகுடப் பெயர் ஆண்டவர்.

மரணகாலச்சடங்கு.

பிராணன்போனபின்பு திசைப் பெற்றவர்களால்
முந்தால் விதிப்படி திசை இறக்கி பல்லக்கு அல்லது
பாடை கட்டுவித்து அதன்பேரில் சுவத்தைவைத்து
புலிக்கொடி, கோழிக்கொடி, விற்கொடி, வில்மணி,
பஞ்சவண்ணவிரிந்து முதலிய கூத்திரிய சின்னங்க
ளோடு மயாத்திரஞர் சென்று மோதியாலும் தங்
ளுமாயினும் செய்வதுவழக்கம்.

மரணம் செய்தவர்க்கு மரணமும் சமாதிசெய்த
வர்க்கு வேது நாளினும் பால்தெளித்தல், எட்டாமநா
ளிக் சூழ்பத்திலுள்ள பத்துக்கள் யாவரும்வந்து இறந்
தவர்க்குப் பூண்டு பலகாரங்கள் பலடுத்தி துக்கம்
கொண்டாவது வழக்கம்.

கருமாத்தலத்தை பந்துமித்திரர்களுக்குத் தெ
ய்க்குதல், தனத்தல் கருமாநதரம் செய்வதுவழக்
கம். சமாதிசெய்தவர்கள் 10ம் நாள் மோகூதபம்,
செய்வது வழக்கம்.

ஞாக்கரை ஆற்றங்கரை முதலிய நீர்த்துரைக
ளில் பச்சைப்பந்தலிட்டு பந்துக்கள் முன்னிலையில் கு
மாநதரத்திற்குரிய சடங்காச்சாரங்களை நம் புரோகி
த சகலால் அல்லது ஆதிசுவபுரோகிதர்களால் நடத்
தி கருமத்திற்குரியவர்கள் சம்மந்தியர்களால் செய்ய
வேண்டிய மரியாதைபுகுபுது ஆடையை உடுத்திக்

199

கொண்டு இராசசின்னங்களோடும், எக்காரம், டே
வ்ருதாசமுதலிய தோற்கருவி, துணைகருவிய்களோடும்
ஊர் கோலம் வந்து இறந்த இல்லம் புருதல்வழக்கம்.

மருநாள் புண்ணியாவசனம் செய்து என்னப
துக்களுக்கும் கருமத்திற்குரியவரும் எண்ணெய்
ஸ்நானம்செய்து கரும தோஷத்தை மெய்ளித்தல்.

பின்பு சுத்திரிய சின்னங்களோடு மேள முழக்க
முடல் சிவாலயம் சென்று சுவாமி ஷேசனம் செய்
து இல்லத்தை அடைதல் வழக்கம்.

